

גליצין

באור החיים

גליצין תתע"ה

פרשת אמור - תשפ"ו לפ"ק

הגליצין בשבוע זו נתגרב על ידי

הרה"ח ר' **מנחם זאב נאלדבערגער** הי"ד

לרגל אירוסין בנו החתן **יצחק מרדכי ניי"ו** למזל טוב ובשעת"מ

ובזכות זה יתברך הנדבן החשוב ככל מילי דמיטב, ויפלא הקב"ה כל טשאליות לבו לטובה אמן סלה

המדור הזה נתגרב ע"י מר"ה **יודא עהרענפעלד** הי"ו (מאנסי)
לרגל שמחת הכנסת בנו הב' יעקב נתן ניי"ו לעודות"מ למזל טוב
ובזכות זה יברכרו הש"ת שיכבה לרוות רב תענית וחת מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

באור פני מלך

פניני עבודת עבודה על פרשת השבוע

כל השפעות נמשך מיום השב"ק

והיה שבעת ימים תחת אמור.

איתא במדרש, משל למלך שנכנס למדינה, וגור ואמור, כל אכסנאין שיש כאן לא יראו פני עד שיראו פני המטרונא תחילה, כך אמר הקב"ה לא תביאו לפני קרבן עד שתעבור עליו שבת, ולכן אמרה תורה וביום השמיני ימול בשר ערלתו, שאין מילה בלא שבת, הה"ד ומיום השמיני והלאה ירצה, ע"כ.

ראינו מכאן שהאורות של כל המצות שמקיימים בששת ימי המעשה נמשכים ובאים מן יום השבת שלפניהם, כמה דאמרין 'תחלה למקראי קודש', פירוש ששבת הוא התחלה וראשית לכל הימים טובים ולכל האורות אשר יאירו בשבוע הבא.

(עבו"ע דב"ק זכור)

בתורה ותפלה, לא ניכר עליו כלל שעסק בתורה ושהתפלל היום, וכאשר מגיע מוצאי שב"ק, לא ניכר כלל על פניו שנחה עליו הנשמה יתירה.

ובזה אפשר לפרש מה שאמר הכתוב (תהלים מב יא) 'ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרום אלי כל היום איה אלוקיך', פי' כאשר האדם בא להתחנן על נפשו ולהתפלל אל ה', 'חרפוני צוררי', חמה המקטריגים מחרפים ואומרים לו, וכי עתה באת להתחנן אל ה', הלא כל היום לא זכרת את ה' אלקיך, וזהו 'באמרום אלי', מה הם אומרים אלי, 'כל היום אי"ה אלקיך', אי"ה אלקיך בכל היום, הלא בכל היום לא היית מקושר אליו, לכן עלינו לעמוד על המשמה, להמשיך כל דבר שבקדושה על כל היום, ולהמשיך כח הקדושה של שבת קודש אל הימים שאחרי כן, ובה יסתמו פיות המקטריגים, ותתקבל עבודתנו לרצון, אכי"ה.
(עבו"ע פתג"ק אחר)

צריכין להמשיך הרשומה דקדושה אל כל היום

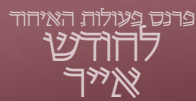
אמור ואמרת.

פרש"י להזהיר גדולים על הקטנים, ופירוש בזה הרה"ק הרבי ר' אלימלך מ'ליוענסק זי"ע, שצריכין להאיר מימים הגדולים דהיינו שבתים וימים טובים, על הימים הקטנים דהיינו ימי החול, וכן כל העבודה אשר האדם עובד את ה', צריך להמשיך הקדושה שבה אל אחר כך, כגון כאשר זכה להתפלל בכונה, צריך להמשיך הרשימו של התפילה על כל היום, להתקשר בכל יום אל כח ההארה שהרגיש בעת התפלה, כי קדושה לא פקעה בכדי (גדלים כט), וכן כאשר זכה לעסוק בתורה כמה שעות, ימשיך את הרשימו הזה אלאחר כך, ולא כאדם אשר מיד אחר שעוסק

נתגרב על ידי הרבני הנגיד המטאר לב טוב ומטיב לכל הרה"ח צדקה וחסד ממילי תומכי מוסדותיו הק

מזה"ד חיים יחתן כהנא הי"ד

לבינו נשמת זקנו יוסף החשוב הרב החסיד ר' ישראל משה דוד בן ר' יחזקאל ע"ה רייזנער הס"צ חל"ב שם טאייזר בעל"ט חתא נשמתו צדורה בצדור החיים אמן

אשרך טוב לך הזכות
אריזים יעמדו לך ולזכותך
מה טוב חלקך וחבלך ביה ובבא
בכבוד רב
הנהלת איחוד
תלמידי וחסידי טאהש
בשם כלל אנשי שלומינו

שביבי אש

קודצע טרעפליכע טייטשן מ'ווערט
של'ך מ'ק מוזן רבינו הקדוש זיענען

"עד מתי עצל" ווי לאנג וועסטו ארומפוילן, "תשכב" גיי שוין שלאפן, ווייל אויב נישט, "מתי תקום משנתיד" ווען וועסטו אויפשטיין מארגן?

(שיח"ק ח"ב רנ"ח)

המרוד הזה נתגרב ע"י מו"ה משה דוד פריעד הי"ו (בארא פארק) לרגל שמחת הולדת בנו למזל טוב וזכות זה יסכרו הש"ת שיזכה לרות רב תענה ונתת מכל יצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

דער הייליגער רבי זאגט

ילקוט אמרים מב'ק רביה'ק ז"ע מלקוט מספרי דבי רב - באדיש

אויך די גדולים מזהיר זיין די קטנים. אויך דארף מען מבאר זיין די סמיכות הפרשיות פון די פרשה, צו די פרשה פון שבת ומועדי ה' וואס שטייט נאכדעם.

און מען וועט דאס מבאר זיין לויט ווי עס איז ידוע מפי ספרים וסופרים, אז אין די הארת פון א איד איז דא א נקודה פנימיות וואס דאס איז א כח האש וואס ברענט אין זיין הארץ מקיים צו זיין תורה ומצות, און אויב א איד פירט זיך ווי עס דארף צו זיין און ער היט זיין מחשבה דיבור ומעשה בטהרה, ווערט נתגלה די נקודה פנימיות אין זיין הארץ, און עס פלאמט אויף די כח האש וואס ברענט אין אים, און דעמאלטס קען ער מקיים זיין תורה ומצות מיט אן התלהבות ואש קודש, אבער אויב א מענטש באניצט זיך מיט זיין מחשבה דיבור ומעשה לתאוות גופו, דעמאלטס פארלעשט ער די נקודה הפנימיות פון זיין הארץ, און די נקודה וואס דאס איז די כח האש, ווערט א בחינה פון גחלים עוממות און דורך דעם קומט ער צו צו א טמטום הלב, און ער איז מקיים תורה ומצות מיט א קאלטקייט, אן א חיות און התלהבות.

אויף דעם איז מרמז די פסוק, 'נפש לא יטמא בעמיו', טמא איז א לשון פון טמטום, אזוי ווי חז"ל דרש'נען אויפ'ן פסוק 'ונטמתם בם', אל תקרי ונטמתם אלא ונטמטם', און די פסוק איז מזהיר 'לנפש לא יטמא' אז א מענטש זאל נישט מטמטם זיין זיין נפש, 'בעמיו' דורך דעם וואס די נקודה פנימיות

פון זיין הארץ וועט ווערן און א בחינה פון גחלים עוממות, נאר ער זאל זיך פירן אויף אן אופן וואס די נקודה פנימיות פון זיין הארץ זאל לייכטן בהתגלות, און דורך דעם וועט ער מקיים זיין תורה ומצות באש קודש, און מיט דעם וועט מען פארשטיין פארוואס די תורה זאגט דייקא ביי די מצוה 'אמור ואמרת', להזהיר גדולים על הקטנים, ווייל אין די הארץ פון די קטנים ברענט מער די נקודה פנימיות, וויבאלד זיי זענען נאכנישט אזוי שטארק נתגדל געווארן מיט די תאוות עוה"ל, און די גדולים דארפן אויפפלאמען די נקודה פנימיות פון די הערצער פון די קטנים, זיי צו אויסלערענען פון קלייננוייען אן מקיים צו זיין תורה ומצות מיט אן אש קודש וואס ברענט אין זייער הארץ, און אויפפלאמען זייער הארץ צום אייבערשטן, און דורך דעם וועט זיין בכוחם צו ממשיך זיין אויף דעם וועג ווען זיי ווערן גרויס.

און דאס איז די ענין וואס די פסוק איז מסמך פרשת שבת ומועדי ה' תיכף נאך די פרשה, ווייל צוליב די תכלית איז געגעבן געווארן די שבתים ומועדי ה', כדי צו אויפפלאמען די פייער וואס ברענט אין די הארץ פון א איד, ווייל אפילו אויב א גאנצע וואך איז די הארץ פון א איד פארשטאפט, אבער ווען עס קומט שבת אדער יום טוב ווערט די פנימיות הנפש נתגלה, און אינעם כח פונעם התגלות הנפש אין שבת ויום טוב, קען א מענטש מגלה זיין די נקודה פנימיות אויך אויף א גאנצע יאר, ווייל שבת לאזט איבער א רושם אויף א גאנצע וואך און די שלש רגלים לייכטן ארויף אויף א גאנץ יאר.

(עבודת עבודה פתגמ"ק)

אז מען היט די מחשבה דיבור ומעשה בטהרה, קען מען מקיים זיין די תורה ומצות מיט אן התלהבות ואש קודש

וידבר ה' אל משה לאמר אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וגו', פרש"י הק', אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים.

זענען שוין די מפרשים מדייק פארוואס האט די תורה דאס מזהיר געווען דווקא ביי די מצוה, ביי אלע אנדערע מצות דארפן

גִּזְזוּזֵי קוֹדֵשׁ

הוכן דברות קודש ששמענו מאת
כ"ק מרן רבינו שליט"א

בעת רעוא דרעוין שב"ק פר' אח"ק העעל"ט

שמקודם יתחיל האדם לעבוד את ה' ביראת העונש וצפיית השכר, ואח"כ יעלה לעבוד באהבת השי"ת, ואח"כ יעלה לעבוד את השי"ת בדביקות בה'.

*

ובזה יובן ביאור פסוקים, דהנה הפירוש של 'ללכת' היינו לילך ולעלות במדריגת העבודה. וזה אמר התורה בפרשת עקב, מתחילה אם האדם הוא במדריגה של 'ושמרת את מצות ה' אלקיך', היינו בחיצוניות לבד, אדם זה צריך 'ללכת בדרכיו' היינו לילך ולעלות למדריגת 'וליראה אותו'. אח"כ כשהאדם הוא כבר במדריגת 'כי אם ליראה את ה' אלקיך', צריך לעלות 'וללכת בכל דרכיו' להגיע למדריגת 'ולאהבה אותו'. אח"כ כתיב כי אם שמור תשמרון וכו' המצוה הזאת 'לאהבה את ה' אלקיך', לומר שאדם שהוא כבר עובד את השי"ת באהבה, צריך לידע שכל המדריגות הוא להגיע לעלות 'וללכת בכל דרכיו', להגיע למעלה של 'ולדבקה בו'.

וזהו ג"כ כוונת הכתוב בפרשתן, 'את משפטי תעשו ואת חקותי תשמרו', פי' כל אדם העובד את ה' ושומר ועושה מצותיו, צריך לידע שצריך תמיד 'ללכת בהם', היינו שתמיד ילך ויעלה ממדריגה למדריגה עד אשר יגיע לבא לדבקה בהשי"ת בדביקות גמור.

וכל הנ"ל הרי הוא להמוני העם, אבל צדיקים שעבודתם היא באהבה גדולה מאד עד כלות הנפש ממש, כמו שמוכר שהיה אצל הרה"ק רבי ר' אלימלך מ'ליצענסק זי"ע, שכיום שב"ק בעת אמירת 'כתר' אחז במורה שעות, לפי שבעת כתר הרגיש האיך שנפשו יוצאה בדברו, וכדי שלא יצא נשמתו הצריך לאחוז בדבר גשמי שישאר בחיים.

ועד"ז יובן ג"כ כפל הלשון של 'אחרי מות וימותו', שנבדבב ואביהוא היו צדיקים שעבדו את ה' באהבה גדולה מאד בכלות הנפש, וזהו 'אחרי מות', שהם עשו כמו שמוכר בגמרא 'אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה', והם המיתו את עצמם ומסרו נפשם לה' באהבתם הגדולה, עד שהגיעו לדביקות גבוה מאד 'וימותו', היינו שיצאו נשמתם לגמרי מרוב דביקות ואהבה להשי"ת.

*

(א) אחרי מות וכו' וימותו. הקשו התלמידי בעש"ט מהו כפל הלשון.

(ב) ואת חקותי תשמרו ללכת בהם. קשה להבין תיבת 'ללכת בהם', דנראה כמיותר.

(ג) דבר אל כל עדת בני וכו' קדושים תהיו. פי' רש"י, נאמרה פרשה זו בהקלה. הקשו רביה"ק ועוד יתר תלמידי הבעש"ט למה דייקא פרשה זו נאמרה בהקלה.

*

והנה אנו עומדין עכשיו בימי הספירה שהם ימים גבוהים מאד, וגם עומדין אנו בפרשת אחרי - קדושים, שגם זה זמן גבוה מאד, כמ"ש תלמידי בעש"ט זי"ע, שאף 'אחרי' זאת שכבר נכשל האדם ח"ו בעבירות, עכ"ז צריך לזכור שהוא מאנשים ה'קדושים', שהלא הוא מבניו של קודשא בריך הוא, והוא מבניו של רבינו הקדוש זי"ע, לכן אל יתייאש עצמו ואל ירפה את עצמו מן העבודה.

ולכן קורין פרשה זו בימי הספירה, שבאים לחזק את האדם בימים אלו שהם ימי הכנה לקבלת התורה, שצריכין להכין את עצמו לעבוד עבודה פנימית, כפי שנא' בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה, 'תקבלו התורה' לא נאמרה, אלא 'תעבדון את האלקים', לפי שעיקר קבלת התורה הוא אינו רק כדי לקבל התורה סתם בחיצוניות, אלא הוא עבודה עצומה בפנימית הלב. רק כאשר עובדין את ה' בפנימית הלב, בחושבו שעובד עכשיו את בורא עולם, רק אז יכולים להתקרב אל השי"ת, לא כן כשעובדין אותו רק בחיצוניות.

הנה בפרשת עקב כתוב גם כן הלשון 'ללכת' שלשה פעמים, כדכתיב 'ושמרת את מצות ה' אלקיך 'ללכת בדרכיו' וליראה אותו, ואחריו כתיב 'ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך 'ללכת בכל דרכיו' ולאהבה אותו וכו', ולהלן הוא אומר 'כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את ה' אלקיכם 'ללכת בכל דרכיו' ולדבקה בו.

והענין הוא, דישי שני אופנים שונים בעשיית המצות, יש מי שמקיים המצוה בפעולה החיצונית ובפשטות הלב, ובאופן כזה המצוה הוא אינו כדבעי כלל, כמו

שלימד אותנו רביה"ק תמיד בדרך רבותינו התלמידי בעש"ט זי"ע שאם האדם עושה המצוה כמצות אנשים מלומדה, בלי שום הבנה פנימית, הרי הוא חוסר העיקר והתכלית הנרצה מעשיית המצוה, אלא עשיית המצוה צריך להיות בפנימיות הלב, באהבה עזה להשי"ת.

וכתב הרמב"ם בהלכות תשובה, שיש מי שעושה את מצות ה' כדי שיושפע לו הברכות שבאין ע"י עשיית המצוה, או כדי שיהיה לו חלק בעוה"ב, וגם אינו עובר עבירות לפי שיש לו פחד מהקללות שבאין ע"י העבירה, וכדי שלא יפסיד את חלקו בעוה"ב, וכתב דאין ראוי לעשות עבודה כזאת, שאין לו קיום, ודרך זה הוא רק לעמי הארץ ולנשים וקטנים, וכך צריכין להדריכם לעשות. והדרך הנכונה הוא לעשות כל מצוה בפנימית הלב, בחשבו בלבבו בפנימית המצוה, וטעם המצוה, ובאהבת ה', בחשבו לפני מי הוא עושה זאת, ושהוא ברא כל העולם כולו, ושאוהב את הקב"ה, ורוצה לעשות כפי רצונו ית'. עבודה כזו יש לו קיום, לפי שכשאדם אוהב את השי"ת הוא רוצה לעשות רצונו, אפי' כשאינו מחויב לעשותו, ובדרך זה ישוב האדם בתשובה.

ועוד כתב הרמב"ם שם שצריכין לעשות כל מצוה 'באהבה עזה', כמו שאמר שהמע"ה 'כי חולת אהבה אני, פי' אני אוהב אותך בכלות הנפש. וכמוש"כ 'ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך', וכי מה צורך להאריך בכל אלו, אלא הכוונה הוא שכשיש לאדם אהבה גדולה רבה ועזה להשי"ת עד מאד, ממילא הוא מוסר לה' כל לבבו נפשו ומאודו, כי זהו כל מגמתו.

והתורה מרמזת לנו שתמיד ילך ויעלה האדם ממדריגה למדריגה בעבודתו,

מדת היסוד צריכין אנו לשמור בקדושה במסירת נפש, שהוא המסירות נפש הראשון, שהרי ע"י מצוה זו נעשה הילד בר ישראל, לכן צריכין לשמור את זה בקדושה וטהרה.

*

לכן דייקא פרשה זו נאמרה בהקהל, דענין זו יש אחריות יתירה על כל אדם בפרטיות כדי שלא ישליל האחרים, שאנשים שבסביבו לומדין ממעשיו, ואם הכל מתנהגים בקדושה נשפע מזה כל ההשפעות טובות.

פעם אחד אמר רביה"ק זי"ע לתלמידי היקרים, וכי ידעתם מה היה כחו של הרה"ק ר' ישעי' מ'קערעסטיר זי"ע שנודע בהשפעתו הרב, שהשפיע לכל ישראל בכל זמן ועידן כל טוב, הכל בא לו לפי שהיה נוטר ברית, ער האט זיך געהאלטן הייליג. והנה כבר אמרו חז"ל 'עוצם עיניו מראות ברע וכו', היינו מי ששומר את עיניו שלא יראה ראיית אסורות, ובהמשך הפסוקים שם כתיב 'מלך ביפיו תחינה עניך', היינו שיזכה לראות פני מלך המשיח, ופירשו התלמידי בעש"ט שעוצם עיניו מראות הם ס"ת מו"ת, היינו שאם שומרין את העינים נשפע מזה כל ההשפעות, וזה מציל את האדם ממות לחיים.

*

בקריה קדושה כזה "טאר מען נישט פארגעסן", 'קדושים תהיו', ואפי' שא"א להיות קדוש כה', ואפי' להיות בדרגת הקדושה כמו רביה"ק וכמו שתבע מאתנו הוא קשה מאד, עכ"ז צריכין להתחזק ולשמור על זה בהקהל עכ"פ יותר מכפי היכולת, שהרי צריכין מסירות נפש לזה, תלי"ת שאין אנו רואין כאן דברים האסורים, לכן הוא קל ביותר לשמור על זה, ואפי' אם יוצאין מקרייתנו כבר נעשה הרגל להיות נשמר על זה.

הלא ימי הקיץ באים לקראתינו, ב"עטה מען זייער מ'זאל זיך האלטן הייליג בהקהל, אנשים נשים וטף, שלא להכשיל אחרים, ובאתערותא דלתתא שלנו, יראה רביה"ק בשמים לבקש עבורינו. אם לא מתנהגים בקדושה באין הרבה צרות, איך וויל נישט ח"ו מקטרג זיין, אבער דאס ברענגט פארשידענע זאכן וואס מענטשן גייען אדורך, לכן בואו ונתחזקה, וזה ישפיע לכל ישראל. עד שנזכה בקרוב לביאת גואל צדק בכ"א.

אמת כי לא תוכל להיות קדוש כמוני, אבל כפי יכלתכם תתחילו להתנהג בקדושה, און אז מ'פאנגט אן אביסל העלפט שוין דער אויבערשטער ווייטער'.

אמרו חז"ל 'עתידין צדיקים שאומרים לפניו קדוש', היינו כמו שהמלאכים אומרין בזמן הזה קדוש קדוש קדוש על השי"ת כך יאמרו לעתיד לבוא על צדיקים, שנא' 'והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלים קדוש יאמר לו', ומובא בזה"ק שאין 'והיה' אלא לשון שמחה, שלעתיד לבוא יהיה שמחה גדולה, שהיה בני ישראל שאמצו אף על נסיונות הקשים שהיה בעיקבתא דמשיחא, ונהגו את עצמם בקדושה, אפי' שהיה אז נסיונות קשים מאד מאד, והמלאכים יכולין לומר עליהם 'קודש'.

והנה בעת שאמר משה לפרעה שהשי"ת צוה לו שישלח את בני ישראל ממצרים, תמה פרעה וכי מה הוא גדולתן של ישראל שהשי"ת רוצה בגאולתן, ואז הבין שנוהגין את עצמם בקדושה וטהרה, ולכן אמר לנוגשיו, 'לא תאסיפין לתת להם תבן', כדי שיוצרכו בני ישראל להסתובב בשווקים ורחובות מצרים שהוא מקום ערות הארץ, ועי"כ ישלחו בראיית אסורות ולא ינהגו בקדושה, ואז לא יוציא אותם השי"ת ממצרים.

והעצה היחידות כדי שיכולין להישאר בקדושה הוא מסירת נפש, כמובא בזה"ק בפרשתו, שיש חטאים שאינם מתכפרין ע"י תשובה, ורק מיתה מכפר, אבל אם האדם מוסר נפשו לה' באמיתות לבבו הרי זה נחשב ממש כאילו הוא מת, ועי"ז נכפרת לו.

לכן צוה ה' לבני במצרים ב' דברים, מילה ושחיטת קרבן פסח, על אף שזאת תהיה להם סכנה גדולה, שהשה היה הע"ז של מצרים. ובנ"י עשו כדבר ה' במסירות נפש, ועי"ז תקנו את נפשם, ובזכות זה בא השי"ת והוציאם משם, כמ"ש 'ואומר לך בדמיון חיי ואומר לך בדמיון חיי', שמרמז על דם פסח ודם מילה.

נמצינו למידין שאע"פ שלא היה אז הנסיונות כמו בדורינו, עכ"ז רצה השי"ת שינהגו בקדושה, שהרי רק בזכות זו הוציאם ממצרים. וגם אע"פ שהיה אז נסיונות וצרות קשים אעפ"כ שמרו את עצמם ונהגו בקדושה, לכן צריכים גם אנו לחזק עצמינו במסירות נפש כמוהם. הגם שאין לנו דם פסח, אבל מצות מילה דהיינו

דברים אלו בא להורות לנו הדרך אשר נילך בה, כי 'לא המדרש עיקר אלא המעשה עיקר', ולא באתי לומר מעצמי, אלא מה שקבלנו מרבותינו הק' תלמידי הבעש"ט הק' זי"ע, ד'העיקר' הוא המעשה, היינו לעבוד את השי"ת ביראה אהבה ודביקות, ראשית הכל הוא יראה, ראשית חכמה יראת ה', ואח"כ צריכין לאהבה את ה' וע"י זה מגיעין לדביקות בהשי"ת. וכתב השל"ה הק' שעל זה מתפללין בתפילת מעריב 'ותקננו בעצה טובה מלפניך', שתקננו בעצה טובה בכדי שנוכל לעשות ולקיים המצות ביראה ואהבה ודביקות, עד שנוכל להגיע לעבוד אותך 'מלפניך' ממש בדביקות גמור.

*

אבל כדי להגיע להיות 'לפני ה' צריכים להתנהג בקדושה וטהרה, וכפי מה שהאדם מוסיף לקדש את עצמו כך מתקרב אליו השי"ת. 'דער אויבערשטער פאדערט דאס פון אונז', כדכתיב בפרשתו 'ושמרתם את משמרת'י לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני ה' אלקיכם', ופירוש רש"י, 'הא אם תטמאו אני אלקיכם, פי' אם אינכם שומרים את משמרת'י, היינו שאינכם מעמידין גדרים וסייגים, איני אלקיכם, ואתם נפסלים מאחרי, ומה הנאה יש לי בכם, ואתם מתחייבים כליה, לכן נאמר אני ה' אלקיכם ע"כ', 'פארגעסטט נישט', אם תרצו שאהיה אלקיכם צריכין אתם לשמור את זאת.

הנה אמת שאנו נמצאין בזמנינו במצב של נסיונות קשים מאד, אבל עכ"ז 'אחרי - קדושים', אפילו אם האדם הוא 'אחרי' דהיינו שהוא נכשל ח"ו בעבירות 'קדושים תהיו'.

*

כתיב 'קדושים תהיו כי קדוש אני', והקשו בספה"ק, וכי יעלה על הדעת שאדם יכול האדם להיות קדוש כמו הקב"ה, ותיצרו דכמו שאם אדם רוצה לדבר עם עשיר ואיש נכבד, אינו יכול לדבר עמו כמו שהוא רגיל לדבר עם שאר בנ"א, ורק אם הוא מבין בעסקו יכול ליכנס עמו בדברים, 'דו קענסט נישט רעדן מיט דער מענטש נאר אויב דו האסט א שפראך מיט איהם'. כ"כ היא פירוש הפסוק, שהקב"ה אומר לבנ"י, 'אם רצונכם לדבר עמי ולדבק אלי, אז תדע' כי קדוש אני', אם תתנהג בקדושה כפי יכולתכם, רק אז תוכל ליכנס עמי בדברים,

אזארת צום שבת טיש

געקליבענע תורות און מעשיות נאכצוהאגן ביים שבת טיש

המדור הזה נענדט ע"י מו"ה יעקב דוב כהן הי"ד (בארא פארק)
לדגל שמחת הולדת בנו למזל טוב
ובסכת זה יסכיחו הש"ת שיבה לרחות רב העניג ורחמי מכל יצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

דער כהן מקריב זיין צוויי זאכן, ער דארף פשוט מקריב זיין דעם בהמה, און אויך דארף ער מקריב זיין - נאנט ברענגען דעם הארץ פון דעם איד וואס האט געזינדיגט, זאל נענטער קומען צו הקב"ה.

די גמרא זאגט אין מסכת מנחות (ק"י ע"א) עס איז דא א מזבח אויבן אין הימל וואס מלאך מיכאל איז מקריב אויף דעם יעדן טאג קרבנות. זאגט אויף דעם תוספות אז מיכאל איז מקריב די נשמות פון די צדיקים. און דערבער זאגן מיר ביים דאווענען 'אשי ישראל, וואס דאס גייט ארויף אויף די נשמות פון די צדיקים, זעהן מיר פון דעם אז א נשמה ווערט אנגערופען 'אשי'.

דאס קען זיין פשט אין פסוק, 'קדושים יהיו הייליג זאלן זיי זיין די כהנים, 'כי את אשי ה' - וויבאלד זיי דארפן מקריב זיין 'אשי ה' די נשמה פון דעם איד וואס האט געזינדיגט, און אויך 'לחם אלוקים', זיי דארפן מקריב זיין די קרבנות, דערבער פעלט אויס די כהנים זאלען זיין הייליג. ודפח"ה.

(שמן ראש)

כל אשר בו מום לא תקריבו וגו' תמים יהיה לרצון וגו'.

מען קען מסביר זיין די פסוקים, מיט דעם וואס דער מדרש רבה (ויקרא ג' ה) דערציילט א מעשה: עס איז געווען א אקס וואס מען האט געוואלט נעמען צו שחט'ן פאר א קרבן, אבער דער אקס האט זיך נישט געלאזט, מען האט פראכירט אויף אלע אופנים צו שלעפן דעם אקס, און מען האט נישט געקענט. ביז עס איז געקומען א ארימאן און האט געגעבן פאר דעם אקס צו עסן גרא וואס האט געמאכט אז דער אקס זאל אנהייבן צו היסן. ווען דער אקס האט אנגעהויבן צו היסן איז ארויס געקומען א נאדל, האט מען פארשטאנען אז צוליב דעם וואס עס האט געהאט א נאדל אין זיך, דערבער האט עס נישט געוואלט ווערן געשחט'ן פאר א קרבן, ווייל עס וואלט געווארן טרפה.

דאס קען זיין פשט אין פסוק 'כל אשר בו מום' יעדע בהמה וואס פארמאגט אין זיך א באהאלטענע מום 'לא תקריבו' וועט מען נישט קענען ברענגן פאר א קרבן, וויבאלד די בהמה וועט נישט וועלן גיין. טאמער א מענטש וויל וויסן אויב עס האט נישט א מום, אז די בהמה איז 'תמים', זאגט אויף דעם דער פסוק אויב עס וועט זיין 'יהיה לרצון' די בהמה וועט גיין מיט זיין אייגענעם ווילן, דעמלטס איז דאס א ראי' אז 'כל מום לא יהיה בו' אז עס האט נישט קיין איין מום.

(ילקוט האורים)

געקומען ביז מען האט אנגעהויבן צו מאכן דעם משכן, און משה איז אראפ געקומען פון הימל יום כפור, און מחרת יום הכפורים וואס דאס איז געווען י"א תשרי האט משה איינגעזאמעלט אלע אידן און זיי באפוילן אויף מלאכת המשכן, און עס שטייט אין פסוק והם הביאו עוד נדבה 'בבוקר בבוקר', איז דאך שוין נאך צוויי טעג, איז דאך שוין געווען דרייצן טאג אין תשרי, און אין פערצן טאג אין תשרי האבן די חכם לב אלעס גענומען פון משה, און אין פופצן טאג אין תשרי האבן זיי אנגעהויבן די מלאכת המשכן, און דעמאלטס זענען די עניי הכבוד צוריק געקומען, וועגן דעם מאכן מיר סוכות פופצן טאג אין חודש תשרי, לזכר צו די עניי הכבוד וואס זיי זענען דעמאלטס צוריק געקומען.

(קול אליהו)

כי את אשי ה' לחם אלקיהם הם מקריבים.

לכאורה דארף מען פארשטיין, וואס איז די דאפעלטע לשון 'את אשי ה', און 'לחם אלוקים', ביידע זענען דאך די זעלבע זאך.

נאר מען קען דאס מסביר זיין, מיט דעם וואס דער רמב"ן זאגט, אז דער גאנצע ענין פון ברענגן קרבנות איז, אז דער מענטש זאל זעהן ווי מען שפריצט דאס בלוט פון די בהמה, און מען פארברענט אירע איברים, זאל דער מענטש אריין טראכטן, אז באמת וואלט מען עס געדארפט טוהן מיט אים אליינס, נאר דאס איז א חסד פון דער אויבערשטער, וואס ער איז מקבל די בהמה פאר א כפרה אנטשאט דעם מענטש.

מיט דעם טייטשט מען דעם פסוק (ויקרא א' ב') 'אדם כי קריב מכס', אין אמת'ן אריין וואלט מען געדארפט נעמען א קרבן 'מכס', דעם מענטש אליין, אבער 'קרבן לה' מן הבהמה' דער אויבערשטער האט געזאגט אז מען קען ברענגען א בהמה אנטשאט דעם מענטש.

קומט אויס אז די עיקר עבודה פון דער כהן איז געווען, ווען א איד האט געברענגט זיין קרבן, אז דער כהן זאל אריין ברענגען א התעוררות אז דער מענטש זאל תשובה צו טוהן, און דער מענטש זאל אריין טראכטן וואס מען טוט צו דעם בהמה, וואס דאס איז די גאנצע תכלית פון ברענגן קרבנות. טאמער אבער דער מענטש ווערט נישט נתעורר תשובה צו טוהן, איז דער קרבן גארנישט ווערט, וועט יעצט אויסקומען אז ביי יעדער קרבן, דארף

אתורה אויף די פרשה

ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם וגו'.

דער אייבערשטער האט מרמז געווען פאר די כהנים, אז זיי זאלן זיך אפערנען פון די מידה פון משה רבינו ענוה, און גוט אריין טראכטן וואס עס האט פאסירט מיט נדב ואביהוא אז זיי זענען נפטר געווארן צוליב דעם וואס זיי האבן זיך אביסל אויפגעפירט מיט גאווה.

דאס זאגט דער פסוק, 'ויאמר ה' אל משה' אז די כהנים זאלן זיך אפערנען פון די מידה פון משה, 'אמר אל הכהנים בני אהרן' און זיי זאלן געדענקן וואס עס האט פאסירט מיט די קינדער פון אהרן. (בת עין)

אמר אל הכהנים אמור ואמרת. פרש"י להזהיר גדולים על הקטנים.

עס איז באקאנט וואס עס שטייט אין זוהר הק', אז א תפשוטותא דמשה בכל דרא ודרא, דאס איז מרומז דא אין פסוק 'אמור ואמרת', די ווערטער פון משה רבינו זענען נישט נאר אויף יענער צייט, נאר אין אלע דורות, 'להזהיר גדולים על הקטנים', די גרויסע צדיקים וואס אין זיי ליגן די נשמה פון משה רבינו, ווארענען און וועקן אויף די אידן צו דינען דעם אייביגשטן.

(מהר"ש מבעלזא)

אמר אל הכהנים בני אהרן.

קען זיין דא א רמז, משה רבינו זאל זיי זאגן, אז נאר דעמאלטס וועלן זיי קענען זיין כהנים, אויב זיי זענען 'בני אהרן' אזוי ווי אהרן איז געווען א אהב שלום ורודף שלום.

(דמשק אליעזר - קאמארנא)

למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים.

די מפרשים פרעגן לויט דעם מאן דאמר וואס האלט אז סוכות איז א זכר פון די עניי הכבוד, וואלט געדארפט זיין סוכות אין חודש ניסן.

נאר מען קען עס פארענטפערן אז וויבאלד ווען זיי האבן געמאכט דעם עגל איז דאך דער עני הכבוד אוועק געגאנגען, און עס איז נישט צוריק

המדרור הזה נחנך ע"י הרה"ח ר' דוד ישעיה געלב הי"ד (לאנדאן)
 לדגל שמות נישואי בנו החדש יצחק ני"ד למול טוב
 וזכותו זה יסכרו הש"ת שיהיה לרוח רב העניג ונתת מכל יצי"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

ביאור הלכה

הלכות וכיארדים מתוך ספרי בית גאמן בישראל
 אשר עדיין לא ראו אור הדפוס
 מאת הגאון הגדול דומ"ץ קריתנו הק' שליט"א

די קאר אנגעפילטערהייט, איז שייך דער
 איסור פון סאה בסאה.
 און אפילו מען האט געדינגען די קאר,
 אבער די געז ווערט גערעכנט פאר
 א הלואה, ממילא איז שייך ביי דעם דער
 איסור פון סאה בסאה.

וואס איז די עצה

מען טרעפט אין די גמרא א היתר מען
 זאל קענען בארגן סאה בסאה, אז אויב
 דער לוח, דער וואס בארגט די סאה פירות,
 האט אפילו נאר א קליין ביסל פון די פירות,
 מעג מען שוין בארגן וויפיל מען וויל, און
 מען מעג צוריק געבן אפילו ס'איז טייערער
 געווארן.
 די זעלבע זאך ווען מען בארגט דא אין
 קאנאדא אמעריקאנער געלד, אויב דער
 לוח האט אפילו נאר איין אמעריקאנער
 דאלער מעג מען בארגן וויפיל מען וויל.
 קומט אויס אז אויב דער וואס בארגט
 די קאר האט ערגעץ ווי אביסל געז, קען ער
 בארגן די קאר, און צוריק געבן די קאר ווען
 עס איז אנגעפילט מיט געז.
 אויב ער האט נישט ערגעץ ווי אביסל
 געז, קען ער אפקויפן פונעם מלוה, אדער

אויסקומען אז ער וועט
 אים באצאלט מער ווי ער
 האט אים פארבארגט, און
 דאס איז רבית.

למשל: ווען איינער
 בארגט א דאזן אייער, אדער א באקס
 סאדא, און ווען ער באצאלט עס, איז עס
 טייערער געווארן, טאר מען נישט באצאלן
 וויפיל מען האט געבארגט.

די זעלבע הלכה איז ווען מען פארבארגט
 פאר איינעם דא אין קאנאדא אמעריקאנער
 געלט, און די פרייז פון די דאלער איז
 געשטיגן, טאר מען נישט צוריק געבן די
 גאנצע סכום, מען דארף אויסרעכענען
 וויפיל עס איז ווערד געווען בשעת די
 הלואה, און נאר אזויפיל מעג מען צוריק
 געבן.

און כאטש אז ווען מען בארגט
 קאנאדישע און מען באצאלט קאנאדישע,
 איז נישט שייך דער איסור, אבער געלט
 פון א צווייטע מדינה, ווערט גערעכנט אזוי
 ווי פירות, און עס איז שייך דער איסור פון
 סאה בסאה.

קומט אויס אז ווען מען בארגט א קאר
 אנגעפילט מיט געז, און מען גיט צוריק

שאלות ותשובות שונות (ב)

ג

**שאלה: אין די צייטן וואס די געז
 האלט אין איין שטייגן צוליב
 די מלחמה, אויב איינער האט
 געבארגט פון א איד א קאר פול
 מיט געז, און ער האט פארלאנגט
 אז ער זאל אים צוריק געבן א פולע
 טענק, מעג מען צוריק געבן די
 קאר ווען עס איז פול מיט געז?**

תשובה: עס איז באקאנט אז די חכמים
 האבן געאסר'ט צו בארגן "סאה בסאה",
 דאס מיינט אז מען טאר נישט פארבארגן
 פאר א צווייטן א סאה ווייץ, און ער וועט
 אים צוריק געבן א סאה ווייץ, אלץ חשש אז
 די ווייץ קען טייערער ווערן, און עס וועט

ישיבה גדולה
 הודת
 מנהל
 מנהל
 מנהל

זאת האבות
 ספר חדש

זאת האבות
 ספר חדש

זאת האבות
 ספר חדש

קהל אור החיים דתאוש
 תל אביב

אב הרמון שמע קולנו בחילולא רבך יהוה

לאמירת ספר תהלים
 ביום הגדול ל"ג בעומר הבעל"ט

עלי לצינו הקדוש
 ביום עם הדת מלך
 בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יום ג' פרשת בה"ב
 בשעה 2:30 אה"ה

מצוות
 תל אביב

יצחק יודא
גוטמאן
 שליט"א

זאת האבות
 ספר חדש

לויט דעם כלל וואס איז ערקלערט אין פריערדיגן סעיף, קומט אויס אז אויב מען מאכט יעצט א לאך אין די כלי, און מען נוצט זיך דערמיט נאר איינמאל ארויסצונעמען וויפיל מען דארף אויף גאנץ שבת (צ.ב. אז מען נעמט ארויס פון א פלעשל טרונקן דריי פיר גלעזלעך, עס זאל זיין גענוג פאר גאנץ שבת), און מען פלאנט נאך שבת צו עפענען די געהעריגע עפענונג פון די כלי, הייסט דאס נישט קיין פתח.

סעיף ה - ווען איז נישט

מותר אן איינמאליגע פתח

ביי אזא פתח [עפענונג] וואס דער געווענליכער שטייגער פון מענטשן איז נישט ארויסצונעמען אלעס אויפאיינמאל (למשל ווען מען עפנט א באקס טישטוכער), איז נישטא דער היתר פון 'אן איינמאליגער פתח', אפילו אויב ער האט יעצט יא אינזין ארויסצונעמען אלעס אויפאיינמאל, ווייל איך זאג "בטלה דעתו", אז זיין דעת ווערט בטל צו די דעת פון רוב מענטשן (ווייל רוב מענטשן מאכן דאס יא אויף צו נוצן מערערע מאל), און דאס הייסט א געהעריגע 'פתח' וואס מען טאר נישט מאכן שבת.

אויב אבער מאכט ער א פתח נישט אויף די געווענליכע פלאץ וואו מען עפנט עס, דאן איז נישט שייך צו זאגן אז זיין דעת ווערט בטל צו רוב מענטשן וועלכע מאכן אזא פתח, ווייל רוב מענטשן מאכן בכלל נישט אזא פתח (נאר זיי עפענען אויף ביי די געהעריגע פלאץ), ממילא אזא פתח מעג מען יא מאכן אויב מען נוצט עס נאר איינמאל.

וועגן דעם איז דא אסאך כלים וואס מיר האבן געשריבן אז מען זאל עס עפענען "נישט אויף די געווענליכע פלאץ", און מען זאל אלעס ארויסנעמען (למשל ביי 'קאצקע צוקער' פרק ט' סעיף ד', 'פלעסטיק שאכטל זאלץ' פרק ט' סעיף ז', 'טישטוכער' פרק ט' סעיף כ"ה). ווייל צו עפענען אויף די געווענליכע פלאץ איז ביי די סארט כלים אסור אפילו אויב מען נעמט אלעס ארויס אויפאיינמאל.

פרק ד

די מלאכה פון 'תופר וקורע' - נייען און צורייסן

סעיף א - וואס איז די מלאכה

איינס פון די איסורים וואס איז דא צומאל ביים עפענען כלים, איז די איסור פון קורע.

די איסור פון תופר וקורע: די 'אב מלאכה' פון תופר איז ווען מען באהעפט צוויי זאכן (למשל צוויי שטיקלעך סחורה) צוזאמען מיט א נאדל און פאדים. די 'תולדה' פון תופר איז, ווען מען קלעבט צוזאמען זאכן אן קיין נאדל און פאדים (למשל מיט גלו).

די 'אב מלאכה' פון קורע איז ווען מען רייסט אפ א זאך וואס איז געווארן צוזאמענגענייט מיט א נאדל און פאדים, און די 'תולדה' פון קורע איז, ווען מען צורייסט א זאך וואס איז געווארן צוזאמענקלעבט אן א נאדל און פאדים (למשל מיט גלו).

למשל: צוזאמצוקלעבן צוויי שטיקלעך פאפיר אדער פלעסטיק איז א תולדה פון תופר, און אויפרייסן פאפיר אדער פלעסטיק וואס איז צוזאמענקלעבט איז א תולדה פון קורע, און ביידע זענען אסור מן התורה.

סעיף ב - א זאך וואס איז איין שטיק

ווי שוין ווערט ערקלערט אין סעיף א', איז די איסור פון קורע שייך נאר ווען מען צורייסט אדער מען טיילט אפ זאכן וואס זענען געווארן באהאפטן צוזאמען, למשל אז מען צורייסט א קלייד וואס איז צוזאמען געוועבט פון אסאך פעדימער, אדער אז מען עפנט א פאטעיטא טשיפס בעג א.ד.ג. אויף די פלאץ וואו עס איז געווארן

פארקלעבט. אבער ווען מען צורייסט א זאך וואס איז איין שטיק, למשל אז מען צורייסט א פאפיר אדער א שטיקל פלעסטיק, איז נישט דא דערביי די איסור פון קורע.

וועגן דעם, בעגס פון פאטעיטא טשיפס א.ד.ג. מעג מען יא אויפרייסן אינמיטן די בעג, אבער מען טאר עס נישט עפענען אויף די פלאץ וואו עס איז פארקלעבט.

סעיף ג - איין שטיקל וואס באהעפט צוויי זאכן

עס איז דא אמאל וואס מען טאר נישט צורייסן אפילו א זאך וואס איז איין שטיק. צ.ב. ווען צוויי זאכן זענען צוזאמענקלעבט מיט א פאפיר (זעה פרק י"ג סעיף א'), וויבאלד ווען מען צורייסט דעם פאפיר טוט מען אפטיילן די צוויי זאכן איינס פונעם צווייטן, דערפאר ווערט די קלעבעדיגע פאפיר גערעכנט אזוי ווי א פאדעם מיט וואס מען באהעפט א קנעפל צו א קלייד, און מען טאר עס נישט צורייסן צוליב די איסור פון 'קורע'.

די זעלבע זאך איז ווען א דעקל פון א קאנטעינאר איז צוגעקלעבט צו די קאנטעינאר מיט א שטיקל טעיפ אדער קלעבעדיגע פאפיר (זעה פרק י' סעיף י"ב, בילד 82), דעמאלטס טאר מען נישט צורייסן די שטיקל טעיפ, ווייל יעצט איז דער דעקל מיטן קאנטעינאר 'באהאפטן' איינס צום צווייטן, און דורכן צורייסן די טעיפ ווערן זיי אפגעטיילט, און צו אפטיילן די דעקל פון די קאנטעינאר איז אסור אלץ 'קורע'.

דאס אלץ איז נאר ביי א פאפיר אדער טעיפ וואס איז 'צוגעקלעבט' צו די זאכן אדער צו די קאנטעינאר, אבער א פאפיר אדער פלעסטיק וואס נעמט נאר ארום די זאכן אדער די קאנטעינאר מיטן דעקל און איז נישט 'צוגעקלעבט' דערצו (אזוי ווי אין פרק י' סעיף י"ב, בילד 81), איז דאך די זאכן אדער די קאנטעינאר מיטן דעקל נישט 'באהאפטן' איינס צום צווייטן (עס ווערט נאר צוזאמגעהאלטן דורך א דרויסנדיגע זאך), ממילא איז נישטא דער פראבלעם פון קורע, און מען מעג יא צורייסן דעם פאפיר אדער פלעסטיק.

המדור הזה מתנדב ע"י מוה"ר חיים ישע בראך הי"ד (המסב"ג)
 לרגל שמחת נישואי בנו התקן אשר עניול נ"ד למחל טוב
 וזכות זה יסכרו השי"ת שיהיה לרווחת רב העניג ותחת מכל יב"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

באור היולא

תולדות וסיפורים מצדיקים שיודה"ל הל בשבוע הבע"ט

התנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

דעם קומענדיגן ח"י אייר, דינסטאג כה"ב, ספירת תוד שבהוד הבע"ט, געפאלט אויס די זומא דהילולא קדישא פונעם הייליגן תנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו הגדול והקדוש יגן עלינו.

ואלה מתולדותיו

דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי איז געבוירן געווארן בערך פופציג יאר נאכ'ן חורבן בית שני, ארום דעם יאר פון ג' אלפים תת"ע. עס איז אנגענומען אז ער איז געבוירן אין זעלבן טאג ווי יום פטירתו, אום ל"ג בעומר, אזוי ווי עס איז באקאנט פון חז"ל, אז צדיקים זענען ממלא שנותיהם מיום ליום. אבער טייל זאגן, אז ער איז געבוירן געווארן אום י"ט שבועות, וואס אין דעם טאג איז געגעבן געווארן די תורה פאר כלל ישראל.

פון ווען דער תנא אלוקי רבי שמעון האט אנגעהויבן צו רעדן דיבורים, האבן אים זיינע עלטערן איינגעוואוינט צו זאגן דברים שבקדושה. ווען רבי שמעון איז שוין אלט געווארן

פינף יאר, האבן זיי אים אריינגעגעבן אין חדר וואס דער נשיא רבן גמליאל האט אויפגעשטעלט אין די שטאט ירושלים, און שוין זייענדיג גאר א יונג קינד האט ער שוין געפרעגט זעלטענע שווערע שאלות אין די דיני התורה.

רבותיו הקדושים

דער תנא רבי שמעון בר יוחאי איז געווען א תלמיד פון ר' עקיבא וועלכער איז געווען א תלמיד פון רבי אליעזר בן הורקנוס, וואס איז געווען א תלמיד פון רבי יוחנן בן זכאי, וועלכער איז געווען א תלמיד פון הלל ושמואל די תלמידים פון שמעי' ואבטליון, און אזוי ווייטער ווי עס ווערט אויסגערעכנט אין ערשטן פרק פון אבות ביז משה רבינו וואס האט איבערגענומען די הייליגע תורה פון השי"ת אליין אויפ'ן בארג סיני.

צום סוף איז דער תלמיד רבי שמעון בר יוחאי זעלבסט אויסגעוואקסן פון די גרויסע הייליגע תנאים וועלכע האבן באלאכטן די וועלט מיט זיין אור התורה והקדושה.

אור התורה

רבי שמעון בן יוחאי האט מרביין תורה געווען יומם ולילה, ער פלעגט אלעמאל דרש'נען דאס

וויכטיגקייט פון לימוד התורה.

רבי שמעון בן יוחאי האט געזאגט, 'דאס קול פון אידישע קינדער וואס לערנען תורה האלט אויף די וועלט'. אויך האט ער געזאגט, 'אויב מ'זעהט שטעט אין ארץ ישראל וואס ווערן חרוב, איז עס ווייל זיי האבן נישט געשטעלט מלמדים פאר די קינדער'.

אין זיין הייליגן ספר הזוהר זאגט ער אסאך מאל, 'וואויל איז פאר די וואס זענען עוסק בתורה, דער וואס איז עוסק בתורה האט נישט מורא פאר קיין שום שלעכטע פאסירונג ווייל ער איז אנגעבינדן אין עין החיים, דעריבער דארף א איד לערנען תורה טאג און נאכט און זיך נישט אפשיידן פון איר, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק והגית בו יומם ולילה'.

ספריו הקדושים

אין צוגאב צו זיינע פילצאליגע חידושים בהלכה ובאגדה וואס געפינען זיך צושפרייט אין תלמוד בבלי, האט רבי שמעון בר יוחאי אויך מחבר געווען די מדרשי ההלכה, 'מכילתא דרשב"י'. און בפרט האט ער אויפגעשיינט און פארהייליגט די וועלט מיט זיין גרויסן הייליגן חיבור, דער 'ספר הזוהר'.

מדורת אש

לוח היארצייטן

יארצייטן פון רבותינו הק' ואנשי שלומינו וואס געפאלט אין די קומענדיגע וואך

צב צדיקים / בכ"ה

י"ז אייר	הרה"ק רבי משה חיים אפרים בן רבי יחיאל זי"ע - דגל מחנה אפרים	תק"ס
י"ח אייר	הרה"ק התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זי"ע	ג' תתפ"א
י"ט אייר	הרה"ק רבי מנחם מענדל בן רבי יוסף זי"ע - מ'דימונב - מנחם ציון	תקע"ה

צב חסידים / בכ"ה

ט"ו אייר	הרב החסיד ר' יעקב יודא בן ר' משה אלי' ע"ה עסטרייכער	תש"פ	ביה"ח בקרית יואל
כ' אייר	הרב החסיד ר' מאיר צבי בן ר' ארי' ע"ה גרינוואלד	תשפ"ה	ביה"ח בשיכון סקווירא

אשרינו מה טוב הלקנו

בהלוא דבר יוחאי

העלפוט צענדליגער חתנים

גיון אונטער
די חופה
רואגעהייט

און זייט זוכה צו
זיכערע ישועות
דורך דעם סגולה
בדוקה פון מנדב זין
דעם סגולה בדוקה
פון מנדב זין

ח"י רוטל
משקה

לכבוד התנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי

קענט איר געוויינען

אויסגעצאלטע טיקעט

קיינ עיר האבונג
טאהש -
אונגארן י"ו

יא! איר זעהט גוט!

מיט אייער נתינה פון

2 x ר"י

\$36

פאר קרן חתנים

צום שבת יודה'ק פון מרן רבינו השרף האלוקי ז"ע
שבת פ' שלח - כ"ח סיון הבעלש"ט

פאר \$54 גייט איר ארויף 2 מאל ציינעם גורל

וחירתה נפשי נוסח טאהש

קומט און דערכאפט אייך
דאס הארץ און לאזט
איבער אייער ווארמע נתינה

מיט גרויס פרייד טוען מיר מעלדן
אז בעז"ה בליז ל"ג בעומר נאכן
דערהויבענעם מעמד הדלקה פון
כ"ק מרן רבינו שליט"א וועט זיין
צוגעשטעלט

א רייכע אויסוואל פון אכילה ושתיי האלטס און ווארעמס פון אלעם גוטן

צוגעשטעלט דורך
קרן חתנים

כל הקהל
הקודש
מוכן
ומזומן
לברא
ולחיות
בהם

ההליכות

להערות
והוספות נא
לצלצל "מכון
עבודת הלוים"
718-840-3333

מנהגי והליכות כ"ק
מרן רבינו הקדוש זי"ע

המושך סימן א'
השכמת הבוקר

ההשכמה תלויה בהנהגת סדר היום באופן קבוע

ב. היה רגיל לעורר וכן השריש מאוד בתלמידים, כי כדי לזכות למעלת ההשכמה באשמורת הבוקר, צריך להתרגל להתנהג בסדר יום מסודר וקבוע, וכל דבר לעשות בזמנו, כי זהו עיקר הגלות בימינו שהיצר הרע שם כח רב כדי לבלבל את האדם בכל מיני טירדות ובלבולים, כדי שלא יהיה לו סדר יום מסודר ב, ושלא יוכל לעשות כל דבר בזמן קבוע [ב], ושלא ייקר את הזמן היקר מכל.

מעיינות הלוי

לכל אחד וכו', כך גזרה חכמתו יתברך שמו חק וזמן נתן בהם שלא ישנו את תפקידם, והמשנה העת שלא בקביעות שקבעה התורה מהפך הצינורות ח"ו ומקלקל היסודות וכו', עכ"ל. ובהוספות מהרצ"א (שם אות קא) מהרה"ק בעל הבני יששכר זי"ע כתב, ובשביל כך ברא השי"ת את הזמן, כי הזמן ג"כ נברא, כמה דאת אמר 'כי ששת ימים' וכו' (שמות כ, י), ולא בששת, והעולם נברא תחת הזמן ולא למעלה מן הזמן שתהיה העבודה הכל בזמן כל אחד ואחד, בין והתבונן.

ולילה לאו זמן תפילין הוא, ואפילו יהיה בלילה מוח ברור וצלול וחזק, אמרה תורה שאין זמן תפילין אז, כי דבר שלא בעתו לא טוב. כי יש צנורות במדותיו ית"ש, עת לכל חפץ ורצון הבורא, מדת היום לחוד ומדת הלילה לחוד וכו'. ולכן אחיי תזהרו בעת זמן שקבעו חכמים לנו לק"ש בבוקר ובערב, ברוך שבחר בהם ובמשנתם. וכן זמן אכילה, זמן שינה, זמן קימה, ולכל דבר מעשה יש ברזא דצנורא צנורי המדות המשמשות

ב) כתב בראשית חכמה (שער התשובה פ"א אות יח), אל יאבד רגע מזמנו, שאימתי יבא רגע זה אשר אתה בו, והלואי יעמוד על עצמו ויפרע את שלו. וכתב בספר סור מרע ועשה טוב מהרה"ק מהרצ"ה מזידיטשוב זי"ע בהקדמה וז"ל, עתך, ואיתא שם בגמרא (שבת לא, א) ששואלין קבעת עתים לתורה, ובאמת זה כלל גדול, כי דבר בעתו מה טוב ולכל עת סגולה בפני עצמו, כמו אחר חצות סגולה לעסק החכמה, וסגולת הבוקר לתפלת הבוקר ולתפילין,

עבודת הלוי

ויש עוד עייפות שבאה מעצת היצר, ומי שמלומד במלחמה ורוצה ללחום אתו, צריך למסור את נפשו נגד העייפות להישאר ער בדווקא. ובזה יישב את הנהגתו, שהיה ער רוב הלילה, ועם כל זה לא דילג מעולם על עבודת ההשכמה. לבחור שנכנס לקו"פ להתאונן ששיכנו בחדר השינה מרעיש בלילה ומפריעו לישון, ענה ואמר: בחור צריך להיות כל כך מותש מעמלו מרוב הלימוד כל היום, שתיכף ומיד כשיכנס למטתו תחטפנו שינה.

ב) כשנשאל מבחורי חמד איזה דרך עדיפה, אם להשכים ללמוד באשמורת הבוקר, או ללמוד עד שעה מאוחרת בלילה, השיב שעדיף ההשכמה, ואפילו אם בלילה יוסיף ללמוד הרבה יותר ממה שילמוד בהשכמה, עם כל זה עדיף לשכב בזמן, ולהשכים בזמן, ובשום אופן לא לשכב בשעה מאוחרת. והוסיף שיש שני סוגי עייפות, יש עייפות טבעית, ועל זה צריכים להיזהר להיות תמיד 'אויסגערט' [ע-ירני] על ידי שישן את השעות הנחוצות בלילה.

בארות הלוי

זאת ראו בכל עבודותיו של זקני הק' זי"ע, דאע"פ שכל מעשיו נעשו ביחודים גבוהים ורמים, והיה מקושר אל ה' למעלה מהזמן והטבע, עם כל זה מסר נפשו שלא לסטות מסדר יומו הקבוע, אלא בכל יום ויום התנהג בסדר קבוע, ולא שינה מזה משום מניעה שבעולם, וגם בימים טובים וביומי דפגרא, היו כל מעשיו מסודרים לפי סדר קבוע, ואף בזמן שהרבה אנשים באו להסתופף בצלו קבע לו זמן מיוחד, שיהיה הכל מסודר לפי סדר קבוע שסידר לו מקודם.

[ב] זה היסוד הראשון שהנני מבקש מן התלמידים היקרים להתעורר לזה ביומא דהילולא של זקני הק' זי"ע, שזה היה עיקר יסוד עבודתו כל ימי חייו, לעשות את כל עבודותיו בסדר זמן קבוע חק ולא יעבור, ובדרך זה הדיריך תמיד את בניו ותלמידיו, שרק בדרך זה יכול אדם להתקרב לה' ולבוא אל התכלית האמיתית, וכאשר זקני הק' היה רואה ומכיר באיש שהיה לו סדר יום מסודר לפי סדר קבוע ודרך קבוע, היה אוהבו ומקרבו מאוד באמרו שהמתנהג כן יתקרב לה' בניקל וכו'.

יזדרז ללכת לשכב או לקום בזמן קבוע (שיח"ק ח"ג עמ' מג).

הן הדברים אשר הוא [זקיני הק'] עצמו תבע וביקש תמיד, שהאדם צריך להתנהג בכל שעות היום על פי סדר קבוע, א סדר, א סדר, נאר א סדר האט ער געוואלט [-סדר, סדר, רצה רק סדר]. ואם ראה אחד שעוסק בתורה ועבודה בלי סדר, ואומר שטוב לו יותר ללכת לישון בשעה מאוחרת, ולקום מאוחר, וכדומה, היה מבטל את דבריו כל כך, עד שלא עלה עוד בדעתו של האיש שיש לדרך כזו איזה חשיבות. ובכל דבר כאשר הגיע הזמן הקבוע לזה עמד זקיני הק' מוכן לזה, ולא היה מאחר בשום פעם, אף בדקות ספורות.

וזה מה שחסר לנו, הקטנים עם הגדולים, זקנים עם נערים, שאינם רוצים לחיות בסדר יום מסודר, לשכב בלילה בזמן קבוע, ולהתפלל בזמן קבוע, ולעסוק בתורה בזמן קבוע. וכל הקשיים העוברים עלינו, וכל הביטולים אשר אנו סובלים, הכל מפני שלא רוצים להשתעבד אל הדבר הזה. וכאשר התלמידים רואים את סדר היום שלי, לומדים ממני להתנהג שלא על פי סדר קבוע, ואני מתחנן אליכם עוד ועוד, שתבינו כי דרך זה לא שייך לכם, ואין לי עוד כח להוציא זאת מלבכם, וללמד לכם עוד הפעם ועוד הפעם, שלא תלמדו ממני דבר אשר לא ניחא לי שתתנהגו כך, ואני בעצמי מצפה בכל יום לתקן ולשנות זאת. 51

ומפני שלא רצה זקיני הק' לבטל את סדר יומו הקבוע, לא רצה ליסוע לשבות בעיירות כי אם בסוף ימיו וכו', ובכל פעם אמר לי שלא להצטרף לנסיעותיו כדי שלא אסתובב בדרכים ואבטל את סדר היום שלי.

ובענין זה אני חושב תמיד מחשבות ועצות, איך אפשר לפעול זאת אצל הציבור כאן שבינינו להתנהג בדרך זה, ורצוני עז להשריש בלבכם ענין סדר הקבוע. והיצר מפתה עוד שזה דרך של חסידות לאחרי כל דבר, ושזה רבי'שע מנהג.

וזאת אני רוצה שתלמדו מעבודתו של זקיני הק', כי מי היה רבי יותר גדול ממנו, ומי הוא זה שעסק ברבי'שע ענינים יותר ממנו, ובכל זאת עבד את ה' לפי סדר מסודר דייקא, הרי שהרבי'שע מנהג הוא להתנהג על פי סדר קבוע וכו' (שיח"ק ח"ג עמ' שלח).

דרך זה קיבל מרבו רבינו מהרא"צ [מקאמארנא], והוא כלל גדול בחיים, כי אם עושים הכל לפי סדר מסודר, אזי אין זמנו של אדם הולך לריק, וכל רגע משתמש בו כראוי בחשבון ובאחריות, למלא תפקידו של אותו רגע, וכן נהג זקיני הק' שאף רגע אחד במשך כל שנות חייו לא עבר לבטלה, אלא תמיד עבד לפעול ולעשות לטובת ישראל בשמחה ובחיות וכו'.

ועל כן בני היקרים, אם תרצו לעשות נחת רוח לנשמתו הטהורה בעולם העליון, כדי שתהיה לכם שייכות אתו, תמשיכו בדרכו הקדושה להיזהר במה שהוא היה זהיר בו, כמו שקיבל מאבותיו ורבותיו הקדושים והטהורים נ"ע, דהיינו, לעבוד את השי"ת לפי סדר זמן קבוע מזמן הקימה מהמטה בבוקר עד זמן השכיבה בלילה. ולא לבטל מהסדר הקבוע בשום אופן, אף שצריכים לזה התאמצות יתירה, כי בשיבת כרכים הקשים ובפרט במדינת אמעריקע, סדר החיים משובש והפוך מדרך זה, כי הכל בלי קביעות ובטירוף ובלבול הדעת והמוח (שיח"ק ח"ג עמ' עח).

לכן מתגבר היצר מאוד לקרר בעיני האדם את גודל חשיבות ניצול הזמן כמה שהוא יקר, ומושכו לבטל את זמנו לריק, כדי שמתוך כך יהיה לו פתח להמשיכו לרשתו, לכן כאשר האדם רואה כי לבו מושכו לבטל זמן מדברי תורה, יזכור כי זהו ערמת היצר שרוצה להמשיכו עי"ז לרשתו, וצריך להתגבר עליו בכל כוחו, להמשיך בעסק התורה ובסדר היום שלו, אף בעת שאינו מרגיש בזה טעם וחיות, וימשיך לקום באשמורת הבוקר, אף כאשר השינה מושכתו מאוד, ואף כאשר הקור שורר בחוץ, וכיון שישבר כח היצר באתערותא דלתתא, יערה עליו הקב"ה רוח ממרום, שיזכה להרגיש אור וחיות בעסק התורה עוד יותר מאשר הרגיש קודם, כי לפום צערא אגרא (פתגמ"ק ח"ג עמ' כב).

אמר עצה טובה להשכמה, להתרגל לקום כמה דקות קודם הזמן שקבע עצמו לקום, ובזה יועיל להקל עליו העבודה לשבור תאוותיו ולתקן את מידותיו (רשימות תלמידים).

ודרך זה קיבל מהצדיקים הק', כי הוא הק' שימש הרבה מאוד מצדיקי דורו וקיבל מכולם דרך ה', כמו ששמעתי ממנו, כי עד היותו בן ל"ח שנים שאז נתקבל לרב ואב"ד בטאהא היה נוסע ומכתת רגליו מעיר לעיר לשמש צדיקי אמת, ואמר שביקר אצל כל צדיקי מדינת פולין, או שבת אצלם בשבת קודש, או רק ביומא דפגרא, או אפילו רק באחד מימות השבוע, או אפילו רק שעה או שתיים, וכולם ראו בו בזקיני הק' כי הוא כלי ראוי לקבל תורה וקדושה, וקירבוהו למאוד וכו'.

ובעיקר קיבל דרכו והליכתו בקודש מאת רבו המובהק הרה"ק רבינו רבי אליעזר צבי מקאמארנא זי"ע בן הרה"ק בעל היכל הברכה מקאמארנא זי"ע, וכאשר היה אומר סתם 'דער רבי זכרנו לברכה', היה כוונתו על רבו הק' מקאמארנא, והוא אשר הזהירו מאוד על ענין הזמן וסדר קבוע.

כמו שראיתי כמו עיני איך שעמד בחצות הלילה ועבד עבודתו בקודש, שלמד אז שיעורים בגמרא ותוספות בענין כמה שעות, ובמשניות, גם עסק אז בלימוד ספר הזוהר הק', על פי רוב למד את הזוה"ק על פרשת השבוע, ועסק בו בענין גדול והתרגשות עצומה מעומק הלב, ומי ששמעו לומד בזוה"ק, נתרגש לבבו מזה עד מאוד, ואחר כך אמר מזמורי תהלים, ומעמדות, ועסק בספרי חסידות ועוד, עד אור הבוקר.

לכן לא קיבל אנשים בשעות הלילה, כי מיהר לשכב בשעה שמונה ובסוף ימיו בשעה תשע, כדי שיוכל לקום בחצות הלילה, כי עבודת הלילה היתה אצלו חק ולא יעבור, וכאשר הלך לסדר קידושין בחופה מחמת היותו אב"ד דק"ק טאהא והגלילות, אזי יתקן בגמר החופה מיהר ללכת משם, ולכן כמעט לא ראיתי אותו רוקד במצוה טאנץ, אלא לעתים רחוקות מאוד, בחתונות בני המשפחה וכדומה, אזי ראיתי איך שרקד ביחודים קדושים, ובאופן נפלא אשר אין לתאר בדברים וכו'.

מכל הדברים עלינו ללמוד עד כמה צריך האדם למסור נפשו על ענין זה של סדר זמן קבוע, כי זהו עיקר הגלות בימינו אלה, שהיצר הרע שם בזה כח רב לבלבל את האדם בכל מיני טירדות ובלבולים, כדי שלא יוכל לחיות על פי סדר יום, ולא יוכל לשעבד עצמו לזמן קבוע, כי חושב שהוא מוכרח להיות משועבד וטרוד בכמה מיני טירדות שונות, וכך עוברים עליו ימי חייו בסדר מבלבל ומטורף, רחמנא ליצלן מחיים כאלה.

והיצר הרע כבר המציא לזה כל מיני כלים כמו טלפונים וכדו', ועוד מינים ממינים שונים הכל כדי לבלבל את דעת האדם יותר ויותר, ובני הנעורים רואים את זאת, וגודלים בעולם של טירדות, ואין להם שום השגה איך האדם צריך להחשיב את זמנו היקר (דבר"ק ח"ג עמ' צג).

לכן הנני מנסה להדריךכם תמיד, שכל מעשי האדם צריכין להיות בסדר קבוע דייקא, לשכב בלילה בזמן קבוע, ולקום בזמן קבוע, ללמוד בזמן קבוע, ולהתפלל בזמן קבוע, ולהחזיק בסדר זה יום אחר יום בלי לשנות בשום אופן וכו' אף שיש לו עוד הרבה ענינים לסדר, וכן כאשר מגיע זמן תפילה צריך לעמוד מוכן לזה, וכן בזמן שכיבה, ובזמן קימה, תמיד יחזיק בסדר שלו יום אחר יום (פתגמ"ק ח"ג עמ' קצט).

גם צריכים להזהיר את הילדים, שישמרו את הזמנים כראוי, לשכב בלילה במוקדם, ולא להיות ערים עד שעה מאוחרת, וכן לקום בבוקר בזמן, ולבוא בזמן הקבוע לתורה ולתפילה. וזה יסוד גדול לקדושה, כי קדושה הוא לשון פרישות, היינו שפורש את עצמו מלעשות מה שלבו חפץ, ויודע שאינו יכול לעשות כרצונו, לשכב בשעה שהוא רוצה, כי יש זמן קבוע מתי לשכב ומתי לקום, ומגביל את עצמו לנצל את הזמן ולא לבזוזו, וכן מגביל את עצמו אצל דבר שמצווים אותו, ולגדרים שהעמידו לפניו (שיח"ק ח"ג עמ' שנט).

לכן בני אהובי, מהרו לרוץ ללמוד בהתמדה, ודבר פלא אנו רואים, שבשעה שהאדם עוסק בתורה ותפילה, ממהר תמיד, כדי שיוכל כבר לגמור את עבודתו, ואילו כאשר בא זמן שכיבה או זמן קימה אינו ממהר כלל, ומבטל זמן רב בתירוצים שונים, וצריך האדם להתנהג להיפך, שבעסק התורה והתפילה, כאשר היצר מפתהו למהר ולגמור, יתן לו תירוצים שונים, שאי אפשר לו למהר תעה, ובהגיע זמן שכיבה וזמן קימה, לא ישתמש בשום תירוץ, אלא

המשך הלכות תפילין

מ'זאל נישט לאזן תפילין ליגן איבערגעדרייט.¹

שווארץ

די רצועות זאלן זיין שווארץ.² ס'דא וואס זענען מסופק וואס איז די שיעור פון די רצועה וויפיל דערפון דארף זיין שווארץ אלס הלכה למשה מסיני, צו דאס איז נאר כשעורה, און די איבריגע איז נאר למצוה און פאר נוי, אדער די גאנצע רצועה דארף זיין שווארץ.³

די רצועות דארפן זיין שווארץ, און דאס מיינט לכתחילה "שווארץ" ווי א פויגל 'עורב'.⁴

די שווארצקייט פון די רצועות דארף זיין געמאכט דורך א איד וואס איז א גדול און לשמה, אויב איז נישט געמאכט געווארן מיט די תנאים איז עס פסול אפילו בדיעבד.⁵

עס קען מיט די צייט נפגם ווערן די קאליר פון די תפילין של ראש, ווייל פון צייט צו צייט האקט מען אריין אין א וואנט, שטענדער, אדער בשעת'ן אריינלייגן אין די שידל, און מיט דעם קען ווערן אפגעשיבט די קאליר.

מיט די צייט קען ארויפקומען א וויסקייט, וואס מ'דארף אנשמירן מיט שמיר 'לשם קדושת תפילין'. דעריבער דארף מען באטראכטן די תפילין פון צייט צו צייט, צו זען אויב די קאליר איז נאך גוט שווארץ. אמאל ווערט א שפאלט אין די קאליר אויפן רצועה, און ווען מ'בייגט עס, זעט מען ווייס, אבער ווען עס איז גראד איז עס אינגאנצן שווארץ, דאס איז איז כשר.

די פלאץ ווי מען מאכט די הידוק ביים של יד, ווערט נאך א שטיק צייט אפגעריבן.

בשעת מען פארבט צוריק די שווארצקייט, זאל מען ארויסזאגן מיט די מויל 'לשם קדושת תפילין', מ'זאל זיך נישט באנגונגען מיט טראכטן במחשבה.

אהלי מלכים

פסקי הלכות וואס זענען נוגע ווען מ'דאט קינדער אינדערהיים מתוך הספר שיעורין לא ראה אור הדפוס ע"י הרה"ג ר' יחיאל מיכל ישע"י מאסקאוויטש שליט"א חרב"ן מר"ץ

ברכה¹¹, ווייל יעדע דיבור פון קרי"ש דארף תפילין און ער זאל נישט ווארטן. און אזוי אויך אויב איז עס אנגעקומען אינמיטן פרק פון קרי"ש, ווי אינמיטן אמת ויצוב, זאל ער אויך מאכן א ברכה, אבער צווישן די אלוקים און אמת, זאל ער נישט מפסיק זיין.¹²

צווישן גאל ישראל און שמו"ע, זאל ער עס לייגן און נישט מאכן קיין ברכה ביז נאך שמו"ע¹³, און דעמאלטס זאל ער ממשמש זיין, און מאכן די ברכה.¹⁴

מעיקר הדין מעג מען בארגן תפילין פון אנדערע, און מ'קען מאכן א ברכה. פונדעסטוועגן האבן חסידים ואנשי מעשה מדקדק געווען צו לייגן די אייגענע תפילין, און האבן משתדל געווען בכל כוחם נישט צו דארפן בארגן¹⁵, (און אזוי אויך זענען געווען וואס האבן מדקדק געווען, נישט צו בארגן זייער תפילין פאר סיי וועם, כדי שלא להוריד מקדושתו).¹⁶

שיידלעך

וויבאלד די תפילין קענען אמאל זיין פייכט פון שוויצן, דעריבער האבן די תפילין שיידלעך א עפענונג פון אונטן, אז אויב ס'איז דא שווייס זאל זיך דאס אויסטריקענען.

מעלין בקודש ולא מורדין, דעריבער זאל מען נישט נוצן די שידל וואס איז מיוחד לשל ראש, פארן של יד, ווייל דאס איז א הורדה בקדושה. אבער ממעג משנה זיין פון של יד צו דעם של ראש, (און אזוי איז אויך די ביי רצועות).

מ'זאל נישט טוישן די שיידלעך פון רש"י צו די שיידלעך פון ר"ת, אלס מעלין בקודש ולא מורדין. און אזוי אויך פארקערט, אז מ'זאל נישט מאכן א טעות. ס'מומלען צו לייגן א סטיקער מיט די נאמען, אז אויב בטעות האט נישט אריינגעלייגט די שידל אין בייטל, גלייך נאכן לייגן תפילין, און עס פארלירט זיך, זאל מען וויסן פארוועס דאס באלאנגט.

אויב די רצועות פון די תפילין פון א בר מצוה בחור איז געווארן 'אביסל' אפגעריבן פון די שווארצקייט⁶, קען ער עס איבערשמירן און זאגן פארדעם לשם קדושת תפילין.⁷ (בדרך כלל דארף א בר מצוה בחור נישט חושש זיין די ערשטע יאר צוויי, אז די שווארצקייט איז אראפ פון די תפילין, אדער רצועות).

אנטון תפילין אינמיטן דאווענען

אויב האט מען נישט קיין תפילין יעצט, איז בעסער צו ווארטן ביז נאך דער ציבור דאווענט, און מ'זאל בארגן פון א חבר די תפילין, ווייל תפילה מיט תפילין איז בעסער ווי תפלה בציבור.⁸

אויב מען האט נישט געהאט די תפילין פארדעם, קען מען עס לייגן בין הפרקים און מאכן א ברכה, און די טעם איז, ווייל קרי"ש און תפילה דארפן תפילין, וועגן דעם קען ער מפסיק זיין צו מאכן א ברכה (און אויך בשכמ"ו אבער נישט די אנדערע פסוקים).⁹

אבער אינמיטן א פרק איז דא א חילוק אויב ברענגט מען עס אינמיטן פרק פאר קרי"ש, ווי למשל אינמיטן יוצר אור, אדער אינמיטן אהבה רבה, זאל ער ווארטן ביז ער קומט אן בין הפרקים, און מאכן דעמאלטס די ברכה.¹⁰

אבער אויב איז די תפילין אנגעקומען אינמיטן פרק פון קרי"ש, ווי אינמיטן שמע, אדער אינמיטן והי אם שמוע, אדער אינמיטן ויאמר, מאכט ער גלייך א

6 וראה מ"ב (סי' לג סק"ט): 'ודע דאם נתישנו ונתמעך מהן השחרות צריך להשחירן מחדש ובמקום הידוק הקשר מאוד להתמעקהשחרות ויש לזהר בזה מאד.'

7 ראה שו"ת מהרש"ג (ח"א סי' ז) שהשחרת כל הרצועה צריך שיהי ע"י גדול, אבל השחרת שם ופה יכול גם קטן, ולפ"ז ה"ה יג אבל לא הביא ב"ש, וכן בביה"ל (סי' לג ד"ה הרצועות השחרות) דהא דצריך להיות שחרות כעורב הוא למצוה אבל מדינא כל שחל עליו שם שחור סגי ליה, ואפילו אם דומה למראה בלוי ג"כ כשר, וא"כ בדרך כלל אינו יורד השחרות כ"כ, וכן ע"י בביה"ל (ד"ה אפי' בדיעבד).

8 שועה"ר (סי' סו ס"א) ושואם מתירא שיעבור זמן קרי"ש עד שימצא תפילין, קורא קרי"ש בלא תפילין, ואם מתירא שיעבור זמן תפלה, מתפלל, וכשיבואו תפילין לידו אח"כ, יניחן במנחה, או באמצע היום, ויאמר בהם איזה מזמור.

9 אפיקי מגינים (סק"ד).

10 מ"ב (סי' סו סק"ט).

ויש לציין שאם כבר קרא ק"ש לפני התפילה כדי לצאת י"ח, שוב הו"ל ק"ש זו כדון בין הפרקים אפילו באמצע הפרק.

11 לדעת המ"ב (סי' סו סקמ"ז) מברך רק להניח כי בלאו הכי כמה פסוקים סוברים שיש לברך רק ברכה אחת.

12 דכתיב והי אלוקים אמת (ברכות יד). מ"ב (סי' סו סק"ב).

13 פרמ"ג (סי' סו מ"ז) ובשועה"ר (סי' סו ס"א) שהרי דינו כמו באמצע התפלה ממש וכו' וכ"ש בברכת התפילין שיכול לברך אח"כ וכן יש לנהוג.

14 מ"ב (סקמ"ג).

15 כי אולי יצטרך לשנות הקשר לפי מדת הראש והוי שאלה של קשר של קיימא, ובזכור לאברהם (תולדות אהרן ע"י קעז) כתבו שהזהיר לימנע מלשאל תפילין מטעם הנ"ל חוץ אם ששואל ליותר משבוע דמצינו לגבי שבת דמאז חשיב כבר קשר של קיימא.

16 אור ישע (מנהגי מהרי"ו דף יט) קבלה בידינו מזקני הרה"ק ר' יוסף מדאמבראו זצוק"ל שיש לדקדק למי שמשאל לו את התפילין הרבה יותר ממה שמדקדקים על הסופר הכותבם שיהי כשר, וכ"כ בוזכנו לגדל (עמי תשל"א).

טלפון
לאטע א קאנסעלעציע אויף
קוק איינזיד
718.451.8674
Ext. 841

פאקס
שיקט א
פאקס
845.610.8674

פאסט
שיקט א כרייוו אויף
פאסט
11 Van Buren Dr. #205
Monroe, NY 10950

ברייוו און
מעדיע צענטער
פון אנשי שולפגען
צו אנשי שולפגען

מאנש'דיג לאטע'דיג

וויבאלד עס נעמט צייט צו מגיה זיין די ברייוו אין דעם אפטיילונג כראוי, ביטע
אנטשולדיגן אויב זעהט איר נאך נישט גלייך אייער מעסעדזש אדער ברייוו אינעם מדור.

שלומינו.

דעם פאראנגענעם פסח איז פארשפרייט געווארן דער גליון
'בית אולפנא', ווי עס איז געווען גאר הערליך באשריבן מהנעשה
והנשמע בין כותלי הישיבה.

קודם כל, די הנאה ביים ליינען דעם גליון איז געווען גאר
גרויס, עס האט אונז געעפנט א בליק אויף וואס עס טוט זיך בין
כותלי הישיבה, זאכן וואס מיר האבן ביז יעצט נישט געוויסט
און נישט מיטגעהאלטן, עס איז געווען מלא תוכן און א נחת צו
ליינען פון דעקל צו דעקל, די הנהלה האט ווי פארציילט בשער
בת רבים וויאזוי אונזערע בחורים ווערן נתגדל בבית מדרשו
של רבי, און דאס האט אויפגעוויקלט ליכטיגע זכרונות פון די
לעכטיגע זמנים ווען אונז האבן געהאט די זכי' צו לערנען אין
ישיבה. פאר וועמען מען דארף זאגן א ישר כח, זאג איך עס
דא ברבים.

איך וויל נאר צולייגן נאך א נקודה וואס איז נישט געווען
געדעקט אינעם בראשור, דאס איז די ענין פון בין הזמנים. בין
הזמנים איז א צייט ווען די בחורים קומען ארויס ברבים, און דאן
קען מען זען די ריכטיגע התנהגות פון א בחור און דעם עכטן
תכלית וואס ער האט קונה געווען א גאנצן זמן. מען האט דעם
בין הזמנים זייער קלאר געקענט זען דעם חילוק ביי די בחורים
וואס האבן די זכיה צו לערנען ביי אונז אין ישיבה אפגעזונגערט
פון די אמעריקאנע גאסן.

הצלחה רבה וכת"ס, א. נ. נ.

גורל דורך א חומש ביים הייליגן רבי'ן

א גוטן. א תקופה צוריק איז ערשינען אינעם גליון א הערליכע
מאמר איבער דעם ענין פון גורלות, און עס איז געשטאנען אז
דער רבי פלעגט מאכן גורלות מיטן חומש.

וויל איך דערציילן א מעשה וואס איך האב געהערט פון
הרה"ג ר' משה מאיראוויטש שליט"א איבער דעם ענין, אז דער
הייליגער רבי זי"ע האט אים איינמאל אנגעטראגן א שידוך פאר
זיין טאכטער, און דער רבי האט אים געזאגט ער זאל אהיימגיין
און עס דורכשמועסן אינדערהיים, אבער למעשה איז זיין ב"ב
נישט געווען צופרידן פון דעם שידוך. איז ר' משה צוריקגעגאנגען
צום רבי'ן און געזאגט אז זיי פרוי איז נישט אזוי צופרידן דערפון.

ל"ג בעומר אין טאהש - רביה"ק זי"ע: רבי שמעון איז דא

א גוטן פאר אלע תלמידים וחסידיים, בפרוס יום ל"ג בעומר
הבעל"ט.

פאלגנד איז בידי הוה עובדא, וואס איך האב מיטגעלעבט
און גע'פועל'ט יארן צוריק דא אין טאהש בזכות התנא האלקי
רבן שמעון בר יוחאי ביום ל"ג בעומר.

איך האב חתונה געהאט בשנת תשמ"ז, די ערשטע זעקס
קינדער זענען אלע געווען מיידלעך, און איך האב שוין זייער
געוואלט האבן אויך אינגלעך.

נאך פסח תשס"א בין איך אריין צום הייליגן רבי'ן זי"ע,
זאגנדיג אז איך האב שטארק חשק צו פארן קיין מירון צו
התנא רבי שמעון האלקי, זיך אויסבעטן דארט א בן זכה, און
צוזאגן צו געבן א נאמען 'שמעון'. אבער דער רבי האט מיר
געזאגט "בלייב דא, מ'קען פועל'ן דא, זיך ארויסדרוקנדיג מיט
א קלארקייט "רבי שמעון איז דא".

אז דער רבי זאגט נישט צו פארן, בין איך טאקע נישט
געפארן, איך בין געבליבן דא און געפראוועט דעם ל"ג בעומר
בקריתא קדישא טאהש. צו ארום ניין חדשים שפעטער, דעם
קומענדיגן אדר תשס"ב, איז מיר געבוירן מיין ערשטע אינגל,
ויקרא שמו בישראל "שמעון".

פקודתו שמרה רוחי. זייט דעמאלטס בין איך טאקע יעדעס
יאר "ל"ג בעומר אין טאהש", אויס'פועל'נדיג דא אלעס גוט'ס
בזכות התנא האלקי, ווייל רבי שמעון איז דא... און איך האב
טאקע געפועלט דא אין טאהש דריי אינגלעך.

דער אייבערשטער זאל העלפן מ'זאל פועל'ן אלעס גוט'ס,
ישועות ורפואות לנו ולכל ישראל, אמן.

מ. וו., פה קרית טאהש

א דאנק פאר'ן גליון "בית אולפנא" - ראו מה בין בני..."

לכבוד מדור "מאנ'ש לאנ'ש" בגליון "באור החיים".

איך האב געוואלט ארויסברענגען א געדאנק צווישן אנשי

בצל הקודש

אחרי-קדושים - תשפ"ו לפ"ק

מהנעשה והנשמע בביתו נאוה קודש של כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א

עמוד, און אראפ אין היכל הישיבה און געצינדן די נרות שבת, און געזאגט שיר השירים אינאיינעם מיט תלמידי ישיבה גדולה.

צו תפילת מנחה איז צוגעגאנגען כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א, דער רבי איז צוגעגאנגען צו קבלת שבת. נאכן דאווענען איז דער ציבור אריבער דעם רבי'ן וואונטשן 'א גוט שבת'.

ביים שלחן הטהור אינאיינעם מיט די תלמידי ישיבה גדולה ואורחים החשובים איז מכובד געווארן מיט הגבת הכוס צו קידוש הב' הלל ראובן ב"ר זאב דוב לעבאוויטש ני"ו תלמיד ישיבה גדולה.

במשכ"ן סעודה האט דער רבי משמיע געווען דברות קודש ספעציעל פאר תלמידי הישיבה, אזוי אויך האבן די בחורים געהאט די געלעגנהייט צו זאגן דברי תורה פארן רבי'ן.

ביים שלחן הטהור בהיכל ביהמ"ד הגדול פאר כל הקהל הקודש זענען מכובד געווארן מיט די זמירות: אב"ד קלחש שליט"א, העסקן הדגול מוה"ר אהרן פיקסלער הי"ו פון וומסב"ג יו"ר איחוד תשב"ר, הרב יעקב יחזקי' גרינבוים הי"ו פון וומסב"ג, מוה"ר חיים צבי האלפערט הי"ו פון קרית יואל, מוה"ר חיים ראטענשטיין הי"ו מלמד בת"ת עבודת משולם פייש מאנסי, מוה"ר משולם פייש מערמעלשטיין הי"ו פון וומסב"ג.

דער רבי האט פארגעלערנט בספה"ק נועם אלימלך, און משמיע געווען דברות קודש.

ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען הרה"צ ר' אברהם שלמה פאפלאנאש שליט"א, שיר המעלות הב' ישע"י ארי' לייב ב"ר זיידא ישראל חיים הערשקאוויטש ני"ו תלמיד ישיבה גדולה. שבח נותנים לו הרב שמעון האלבערשטאם שליט"א מנהל חברת תהלים מאנטריאל.

נאכן טיש האבן די בחורים אהיימבאגלייט דעם רבי'ן, און נאכגעזאגט דברי תורה אויפן וועג, אנקומענדיג פארנט פון ביתו נאוה קודש האט דער רבי געוואונטשן א גוט שבת.

מיטוואך פר' אחרי-קדושים

בינאכט האט רבינו שליט"א באשיינט דעם שמחת התנאים פון החתן יעקב מאיר האלפערין ני"ו תלמיד ישיבתנו הק', ב"ר שאול יחזקאל הי"ו, עב"ג הכלה בת מוה"ר ישראל הערש פריעדמאן הי"ו, אין די זאלן פון בית צירל אין קריתנו הק'.

דער רבי האט געליינט תנאים, געטרינקן און געוואונטשן לחיים, געטיילט שיריים פון די לקח, און אנגעוואונטשן ברכת קדשו פאר חתן, און פאר די מחותנים ובני משפחה.

עש"ק פר' אחרי-קדושים

נאכמיטאג זענען אריין אל הקודש פנימה תלמידות פון בית חינוך בית יעקב אין מאנטריאל, דער רבי האט משמיע געווען דברות קודש און אנגעוואונטשן ברכת קדשו און געבענטשט מטבעות וועלכע איז געווארן פארטיילט פאר זיי דורך די מנהלת שתח"י.

דערנאך איז דער רבי ערשינען אין ביהמ"ד הגדול צום מעמד 'איחוד תשב"ר', וואו די קינדער וועלכע זענען זיך משתתף ביי 'חברת תהלים' דקהלותינו הק' פון ניו יארק האבן מקבל געווען דעם רבי'ן בשירה ובזמרה און געזינגן די התעוררות'דיגע תהלים ניגון.

עס האט אויפגעטרעטן מיט פאסיגע ווערטער הרה"צ רבי מרדכי יודא פיש שליט"א נכד רביה"ק זי"ע, און דערנאך האט דער רבי משמיע געווען דברות קודש והדרכה.

שפעטער האט דער רבי פארטיילט פאר אלע קינדער די הערליכע 'תהלים עבודת משולם פייש', מיט א געבענטשטע מטבעות קודש לשמירה ברכה והצלחה.

שב"ק פר' אחרי-קדושים

פארן זמן הדלה"נ איז דער רבי ערשינען אין ביהמ"ד הגדול, געצינדן די ליכט לע"נ רביה"ק זי"ע, די ליכט ביים

ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען הרב שמעון האלבערשטאם שליט"א מנהל חברת תהלים מאנטריאל. שיר המעלות הבי' שלום בה"ר יואל בער לאבין נ"ו תלמיד ישיבה גדולה.

שבת נאכמיטאג האט פארגעלערנט פרקי אבות בהיכל ביהמ"ד הגדול הרה"ג ר' שלמה משה קופטשיק שליט"א ר"י תורת חסד.

צו תפילת מנחה איז צוגעגאנגען מוה"ר ישראל מרדכי קרויס הי"ו. די עליות האבן עולה געווען: ראשון הרה"ג ר' אברהם שלמה פאפלאנאש שליט"א, שני הרה"ג ר' שלמה משה קופטשיק שליט"א, שלישי החתן חיים נחום ב"ר יואל מערמעלשטיין נ"ו תלמיד ישיבה גדולה, הגבה כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א, גלילה העסקן מו"ה יצחק שמואל שווארץ הי"ו פון קרית יואל.

קידוש ביי סעודה שלישית האט דער רבי מכבד געווען הרה"ח ר' אלי' שפיטצער הי"ו. דער רבי האט משמיע געווען דברות קודש.

מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: הרב ישעי' סג"ל קרויס שליט"א מנהל בת"ת, הרב אברהם אלימלך ניימאן שליט"א, הרה"ח ר' מרדכי ווידער הי"ו גבאי ביהמ"ד הגדול, הרה"ח ר' יואל ראטטער הי"ו פון וומסב"ג.

שיר המעלות הבי' אברהם זיידא ב"ר יואל הערש פויגעל נ"ו תלמיד ישיבה גדולה. ברהמ"ז על הכוס און צו מעריב איז צוגעגאנגען הרה"ח ר' אלי' שפיטצער הי"ו.

דערנאך האט דער רבי געמאכט הבדלה, הגבהת הכוס צו הבדלה מוה"ר יעקב אליעזר מערמעלשטיין הי"ו, די הבדלה האט געהאלטן העסקן מו"ה אלעזר ראטטענשטיין הי"ו פון בארא פארק.

דערנאך האט דער רבי דערציילט שיחות קודש פון הרה"ק רבינו יצחק אייזיק קאמארנא זיעוועכ"י.

שפעטער האט דער רבי אויפגענומען קבלת קהל לברך ולהתברך בחדר הפרטי בבנין הישיבה.

שבת אינדערפרי האט דער רבי פארגעזאגט ספר תהלים ביים עמוד כנהוג, נאך קדיש איז דער רבי אריבער צו די רעכטע זייט פון ביהמ"ד הגדול ווי עס זענען געווען פארזאמעלט די ילדי תשב"ר פון חברת תהלים דקריתינו הק' אינאיינעם מיט די איחוד תשב"ר קינדער, וועלכע האבן צוזאמען געזאגט תהלים מיט א ברען פייער, דער רבי האט ארומשפאצירט און זיך אומגעקוקט מיט א קענטיגע הנאה.

צו פסוקי זמרה איז צוגעגאנגען מוה"ר זיידא ישראל יצחק מאירוביץ הי"ו. שחרית האט געדאווענט הרה"ח ר' נתנאל מאיר הערשקאוויטש הי"ו.

די עליות האבן עולה געווען: כהן העסקן הדגול מוה"ר אהרן הכהן פיקסלער הי"ו, לוי הרב ישעי' סג"ל קרויס שליט"א מנהל בתלמוד תורה, שלישי מו"ה ישראל שימאנאוויטש הי"ו דער רבי האט געגעבן די נאמען לבתו הנולד לו למזל טוב, רביעי הרה"ח ר' אלי' שפיטצער הי"ו, חמישי מו"ה חיים דוד ברייער הי"ו, ששי מו"ה משה פעקעטע הי"ו, שביעי העסקן מוה"ר שלמה יואל גרינהוט הי"ו, הוספה: מו"ה שלמה גרינבוים הי"ו מנכ"ל מוסדותינו הק' מאנסי.

פאר מפטיר האט דער רבי געמאכט די מי שברך לחולי ישראל. מפטיר האט עולה געווען הבי' הבר מצוה בן מוה"ר משה פעקעטע הי"ו.

הגבה מו"ה פנחס יוסף בערגער הי"ו, גלילה הבי' בן מוה"ר יואל סאנדעל הי"ו.

צו תפילת מוסף איז צוגעגאנגען הרה"ח ר' אלי' שפיטצער הי"ו. פתיחה צו אנעים זמירות הרב יעקב יחזק'י גרינבוים הי"ו פון וומסב"ג.

ביים שלחן הטהור אינאיינעם מיט די ילדי איחוד תשב"ר ואורחים החשובים ותלמידי ישיבה גדולה בהיכל הטישן איז מכובד געווארן מיט הגבהת הכוס צו קידוש מוה"ר יואל גוטמאן הי"ו מנהל חברת תהלים קרית יואל. אז ביום השביעי הרה"ח ר' דוב בער ווייס הי"ו פון מאנסי.

מס' 100

בית המדרש
אורח אלימלך ד'טאג'אש
בית המדרש האמתי של תלמידי רבינו יואל בער לאבין
הבית החדש ב'ר' יואל בער לאבין

וְהוֹדַעְתָּ לְהִם אֵת הַדָּרֶךְ יְלִכוּ בָהּ
סמיים און לודיע שבע"ה עם כסביע י' ו'תק"ס

שיעור בהלכה ומנהג
שב"ק אחצ"ה
(ועי' שעה לפני סוף ההליכה)
שיכסר כשגב טעם ודעת ע"י

הרה"ג ר' **מתת'י יואל קאהן** שליט"א
ראד"כ בבית מדרשו

בהלכות השכיחות וטעמים
סידור על ארני פו עניני הסודות וטעמי רבנותו בכות"ק
בשבעה יום

פרשת אמור
יתקיים השיעור בשעה **25**

בהלכות ועניני 'שלוש סעודות'
חלצת שיעור רב ויחיד - יורא און הלכותיני פראבלעס מיטן ענין שלום
אשר צדיקים - ר' אישכנז ויליס טווינגען ענין פון שלום - אויב ענין ענין ענין ענין
החן - שישלן די סעודה - ענין טעם טעם טעם טעם - די ענין פון
ענין שלום - שמואל טעם טעם טעם טעם - ענין רבנות

בכרית א ו'טו שיבת
תחלת הבהמה
2017 SHARPE RECORDS INC. BOSTON, MA 02114 TEL: 617-552-8822

נר תמיד

נייע זכות!

א ספעציעלע נר טל שמן וועט געצינדן ווערן לזכותכם און בלייבן ברענען פאר אייער הצלחה א גאנצן חודש.

12 מאל תהלים

הונדערטער קוויטלאך

איין הייליגע הבטחה!

מיר
זייכענען
אפ א יאר
פון ייפועל
ישועות

הונדערטער אידן האבן שוין געזען אפענע ישועות, בזכות די תשב"ר וואס דאווענען יעדן ערב ראש חודש ביים עמוד צלותהון דישראל.

זייט א שותף אינעם צווייטן יאר פארזיכערט אייער ברכה פארן קומענדיגן חודש!

פארצייכנט אייך דעם
נומער פאר יעדע עת
רצון אדער שמחה:

845-402-8674
poelyeshuos@gmail.com

וועלט אייך אויס אייער זכות הפדיון פארן הייליגן צדיק

\$100
לשנה \$1200

אמידת תהלים, קדיש און
א נר הנדף א באני יאר

\$54
לשנה \$648

אמידת תהלים, קדיש
און א ספעציעלע לינט

\$36
לשנה \$432

אמידת תהלים
מיט א קדיש

אנווייזונגען צום דערהיינענעם מעמד הרלקה ושולחן המהור

ל"ג בעומר תשפ"ז בצל הקודש

ציון הקודש

✦ משך די גאנצע טאג פון ל"ג בעומר וועט די ציון הקודש זיין צוגעשטעלט מיט אלע בארייטענישן וואס עס פעלט זיך אויס.

✦ כ"ק מרן רבינו שלישי'א וועט ארויפגיין פון ציון הקודש לאמירת ספר תהלים ברוב עם חזרות מלך, דינסטאג ביים ל"ג בעומר אום 2:30 באמפיטאט, מתפלל צו זיין ביהאי זימא רבה ונשגבה למען צרכי עמק בית ישראל המרובים.

✦ צוליב די ריבוי ציבור וועלכע קומען זיך משתטח זיין ביים ציון הקודש און דעם גרויסן טאג פון ל"ג בעומר, וועט די משפחה חלק פון די ציון הקודש זיין מיוחד בלויז פאר פרויען, צו קענען מתפלל זיין מיט א ראיגקייט און פיעלן אלעם נזימם.

✦ און די וועלכע צייט פוען מיר דערמאנען און אייפארען אבער די וויכטיקייט פון דער דרשה המקום ביים ציון הקודש ווי צניעות, כלים שמיאים, א.א.וו.

שלחן המהור

✦ דינסטאג ביים ל"ג בעומר אום 6:30 מיטאג וועט פארקומען דער שלחן המהור לכבוד היום ברוב פאר ווידוי בהימ"ד הגדול.

✦ עס וועט זיין צוגעשטעלט א ברייטע טעודה פאר כל הקהל הקודש להגלג הילולא דרבי שמעון.

✦ ביים שלחן המהור וועט אייך פארקומען די שמחת התנאים פון נבדח כ"ק מרן רבינו שלישי'א בת לחתנו הגדול ר' יחזקאל מיכל טייטל מאסקאוויטש שלישי'א, און אויך די סיוע מסבת סנהדרין בחברות מוון הנפש ה' עמודים לשבוע.

✦ אויך ביידע זיינען פון די אויבן אן וועט זיין אויסגעשטעלט די פארענשטן, די פארענשטן אויף מורת זייט וועט מיוחד פאר די אברכים, תלמידי ישיבות גדולות, און תלמידי מכינה, און די פארענשטן אויך מערב זייט ווענען מיוחד פאר די תלמידי ישיבות קטנות.

האלאקעס

✦ די ספעציעלע זמן פאר האלאקעס וועט זיין דינסטאג ל"ג בעומר אנדערשטי פון 9:30 ביז 10:30 בביתו נאור קודש #9, פאר מער טיפס ביטע זיך פארבינדן מיט די משטמם בקודש.

טעימה ושת' קרה

✦ במשך די גאנצע הערקה וועט זיין צוגעשטעלט ח"י רוטל משקה באוונדער פאר די מענער און באוונדער פאר די פרויען, צוגעשטעלט דורך חתנים ודישבתאי הקדוש.

✦ נאכן מעמד הרלקה וועט זיין צוגעשטעלט לחיים און ווארימע מאכלים צוגעשטעלט בהרחבה גדולה דורך קרן חתנים, לחיות בהם נפש כל חי לכבוד התנא אלוהי.

פארקונג און טרעניץ בשעת דעם מעמד הרלקה

✦ צוליב דעם ריין ציבור וועלכע ווערט גורבה מדי שנה בשנה איז נישט מעגליך צוגעשטעלט ענגע פארקונג ארום די בניני המוסדות, דעריבער אפעלרן מיר צו זען ציבור תושבי הקריה זיך אנטשטרענגען און נישט קומען מיט די קארס צום מעמד.

✦ פאר די געסט פון ניו יארק אדער פון אמאריאל וועט זיין צוגעשטעלט פארקונג ארום די בניני המוסדות לויט די אנווייזונגען, אדער קען מען פארקן ביים בנין בית צירל.

✦ בשעת די גאנצע מעמד וועט זיין גענצליך אפגעשפארט פאר פארקונג אונטער'ן בנין בהמ"ד הגדול, און מ'וועט נישט קענען צוקומען צו די בניני המוסדות פון רחוב שבת אדער אנטשע ביתו נאור קודש #9.

✦ למען סידור המעמד ביטע אויספאלן אלע אנווייזונגען פון חברה שומרים און די געשרייע סעקסן.

והיה מחנך קודש

✦ כדי צו פארטיידין תשובות ח"י ואלן די מענער קענען נאר דורך די אנדערע אולע'יט גאס, און די פרויען נאר דורך בית הלוי גאס.

✦ נאך די הרלקה וועט די בית הלוי גאס זיין גענצליך אפגעשפארט פאר קארס, און עס וועט נאר זיין פאר די פרויען אויבן צו גיין, און אלע קארן וועלן צוריק פארן דורך די גייע שטח גאס.

✦ במקודת הקודש פון כ"ק רבינו שלישי'א און בית הוראה וקהלתנו, גאנצע מעמד הרלקה און שלחן המהור.

✦ משעם הגולת הקהלה איז געשטעלט געווארן ספעציעלע ממונים וועלכע וועלן אנטאג געבן און שטורן זיין דערויף בדיכע געיס.

יצירת שמן

✦ בעיה ווערט געגעבן די געלעגנהייט פאר'ן ברייטן ציבור צו אליין ניסן אויל פאר די הרלקה דורכן קויפן די זכות יצירת שמן, און דערמיט האבן א חלק און די גרויסע מעמד הרלקה וואס איז מסוגל פאר גרויסע ישיעות.

✦ די ספעציעלע זמן אריינצוגיין די צייל אום מדרת אש, וועט זיין בעיה ביי תפלת מנחה מעריב טאמטאל למנות ערב בהיכל בהמ"ד הגדול.

תפלת מנחה מעריב ומעמד הרלקה

✦ מאמטאל אום 8:50 וועט מען דאווענען מנחה ומעריב ברוב עם הדרת מלך בהמ"ד הגדול, און תיפא נאך מעריב וועט פארקומען די מעמד הרלקה.

✦ די מעמד הרלקה וועט פארקומען פארעם פון בנין בהמ"ד הגדול, אויף דעם ריין שטח צו קענען אקאמאדירן די ריין ציבור אנטשלינגען.

✦ עס וועט ווערן אויסגעשטעלט א ברייטע פלאטפארמע פאר'ן אויבן אן, און פולע שטיי רעשיע פאר'ן ברייטן ציבור, און א ספעציעלע דעזיגנירטע ארט פאר די זקני העדה.

✦ מען בעט זייער פון די חשובע בחורי חסד, ביטע לאזן פריי די אונטערשטע שטראקן פאר די יונגעלייט, און ארויפגיין אויף די העכערע שטראקן.

✦ עס וועט זיין ספעציעלע פארענשט פאר די חשובע לילי תשבי', די עלטערן ווערן זייער געבעטן אנטאגן פאר די קנדיער זיך ארויפגיין מיט אהריות און דרך ארץ.

✦ עס וועט זיין צוגעשטעלט קאפיס פון די פוימס, ונא ליהוד בקדושת השמות.

✦ די ספעציעלע פלאץ פאר די חשובע נשים צדקניות איז מיוחד אויף רחוב בית הלוי די זייט צום בנין התלמוד תורה.

✦ די בנין התלמוד תורה וועט בעיה'ן זיין אפן פאר די חשובע פרויען צו קענען זיין די בידים, חשובע נשים צדקניות: עגמט אין אמנו, די בנין תהיה ווערט אוועקגעבן במחץ לב דורך די הגולת תהיה, ביטע מכיר מוב זיין און האלפן די בנין ריין.

ה'רר"ד מנחם ל"ג בעומר ארויבן בר יחיא

סדר הלימודים

במסגרת החברות שעי' מהימנו הק'

= פרשת בה"ב =

ז' ספרים - סוכת זכרון	ז' ספרים - סוכת זכרון	ז' ספרים - סוכת זכרון	ז' ספרים - סוכת זכרון
ש"כ' אטור	דף פ"ג	דף פ"ד	דף פ"ה
זונטאג	דף פ"ז	דף פ"ח	דף פ"ט
מאנטאג	דף צ"א	דף צ"ב	דף צ"ג
דינסטאג	דף צ"ד	דף צ"ה	דף צ"ו
מירקא	דף צ"ז	דף צ"ח	דף צ"ט
התחלת פנהדרין	דף ע"א	דף ע"ב	דף ע"ג
ראנגעשטאג	דף ע"ד	דף ע"ה	דף ע"ו
ש"ה פסח שני	דף ע"ז	דף ע"ח	דף ע"ט

בידנה הבאה כיום אן שבע שול בו שבעות חבורת ל' עמודים - אא - צר: חבורת ה' עמודים - קטן - מות המסכת

העלויים שיעוריו ליום וזאת, שאלו ישיב, וז' ארץ צו טיפס א מיוחדים 098-888-8887 098-888-8887 098-888-8887 098-888-8887

פרנס

השיעורי תורה על 'קול איחוד' לשבוע הבעל"ט

מתגדב לעילוי נשמת האשה החשובה מרת **אדל הענא** בת ר' **דניאל** הכהן ע"ה

יארצייט בשבוע זו הבעל"ט זמת השיעור תורה דרכים יעמוד לו ולורעו להתברר בכל הכרעות המתובת בתורה על עולם אמן

514.500.8674 718.451.8674 079.704.0074 0.333.015.0715

קולו בקודש מרביה'ק זייע | דברות ושיחות קודש מרבינו שלישי'א | דרשות | שיעורים | חבורות מעמדים | מאורעות | מודעות | שמחות | אינטערוויוס | מזון הנפש | עזר לתושבים מעמבער אפטיילונג | ווארט ואתקדש | קהילות ומוסדות | פרנסה בידח | ועוד

די לעצטע געלעגנהייט אריינצושיקן ברייוון, מודעות, און מזל טוב'ס פארן גליון, איז: **מיטוואך 12:00 מיטאג**

איחוד תלמידי וחסידי טאהש

פילצלאיגע פראיעקטן צו פאראייניגן און סערווירן אנשי שלומינו

P: 718.451.8674 EXT.80 | F: 845.610.8674 11 Van Buren Dr. #205 Monroe N.Y. 10950